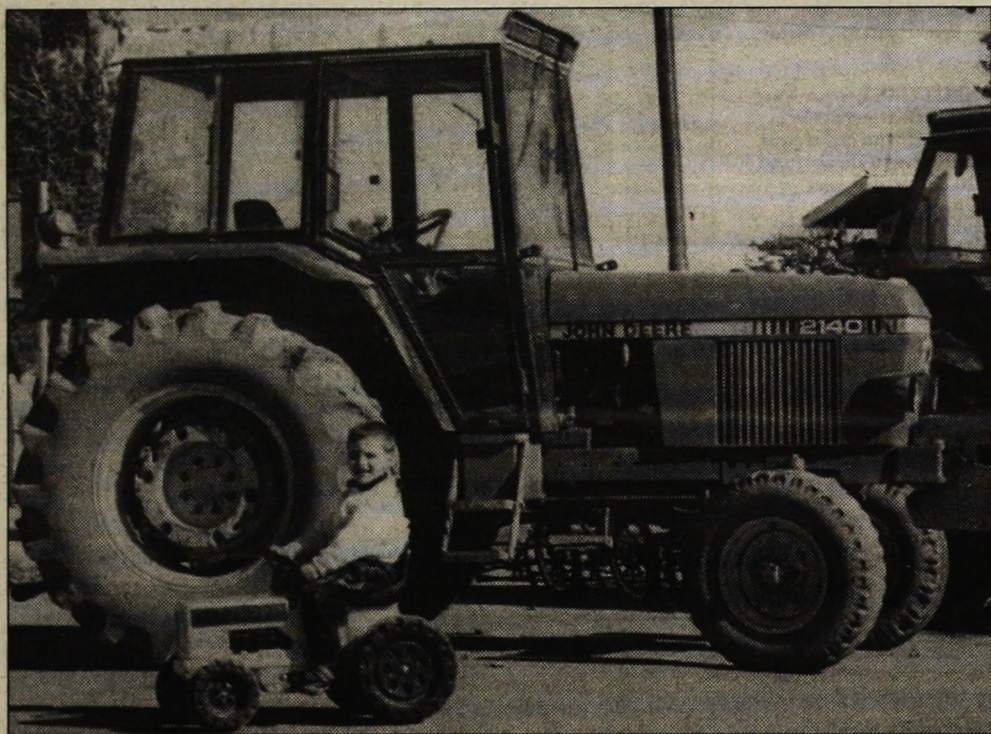

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1995 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 1ο • ΦΥΛΛΟ 3ο • ΔΡΑΧΜΕΣ 150

ΟΙ ΑΓΡΟΤΕΣ ΑΣ ΑΝΟΙΞΟΥΝ ΤΗΝ ΑΥΛΑΙΑ

10 στρέμματα γης.

Είναι ψέμα όμως και απόκρυψη της αλήθειας, όταν λέγεται πως οι αγρότες δεν το συνειδητοποιούν αυτό και πως συμπράττουν με τους τσιφλικάδες εκπληρώνοντας εντολές του άλφα ή βήτα κόμματος.

Είναι αλήθεια ότι οι συνδικαλιστικές οργανώσεις των αγροτών είναι στελεχωμένες με κομματόσκυλα, που ποσώς τους ενδιαφέρει η καλύτερη ζωή των αγροτών, παρά μόνο το πως θα είναι πιστοί στις επιλογές του κόμματος, ώστε να ανέλθουν στα σκαλοπάτια της πολιτικής και να ζούν εις βάρος αυτών που οι ίδιοι χειραγωγούν και κατευθύνουν σε αδιέξοδα (βλ. ΠΑΣΕΓΕΣ - ΓΕΣΑΣΕ κλπ.)

Είναι απόκρυψη της αλήθειας, άρα ψέμα, όταν δε λέγεται, πως ξεπερνούνται από τη βάση των αγροτών, τα ίδια τα συνδικάτα, παρά το μαζικό αγώνα, όλων των εκφραστών της εξουσίας συν ΜΜΕ να πείσουν πως αυτά είναι οι μόνοι και νόμιμοι εκφραστές των αγροτών.

Είναι αλήθεια όταν λέγεται πως τα συνδικάτα είναι θεσμός, όπως είναι αλήθεια ότι και το σύμφωνο της GATT είναι θεσμός (κι αν δεν είναι τείνει να γίνει έστω και μετά βίας πανευρωπαϊκό).

Είναι ψέμα όμως όταν λέγεται ότι οι αγρότες δεν έχουν αντιθεσμικά αιτήματα και πρακτικές. Αντιθεσμικό είναι το αίτημα για αναθεώρηση

της GATT, όπως αντιθεσμική είναι η πρακτική του ξεπεράσματος των υποδείξεων των συνδικάτων, για την απόδοση των ψίχουλων που τους δίνονται (ελάχιστα πιο φτηνά καύσιμα, μικρή αύξηση χαμηλών συντάξεων και κάποιων αγροτικών δανείων) και τερματισμό των κινητοποιήσεων. Είναι αλήθεια ότι στην αρχική φάση, πολλοί αγρότες έβλεπαν επιφυλακτικά τις κινητοποιήσεις και δε συμμετείχαν.

Είναι απόκρυψη της αλήθειας όμως, όταν δε λέγεται, πως τις τελευταίες ημέρες, σε κάθε χωριό της Ελλάδας, μέσα στα καφενεία παίρνονται οι αποφάσεις, από την ίδια τη βάση των αγροτών για κινητοποιήσεις και κλείσιμο επαρχιακών πλέον δρόμων, μιας και οι εθνικοί, πέρα του Ισθμού που φυλάσσεται από τα ΜΑΤ, είναι όλοι μπλοκαρισμένοι.

Μεταφυσικά, αλήθειες, παραισθήσεις και ψεύδη, ίσως να δεχτούν σαν έννοιες κοινές συνιαταμένες. Στην πραγματικότητα που έχουν επιβάλλει όμως, στην οικονομική δομή της κοινωνίας, η αλήθεια είναι μια και ιστορικά αδιάψευστη. Εκμεταλλευτές - εκμεταλλευόμενοι, εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, άνιση κατανομή της γης και του πλούτου, άνιση κατανομή δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, άνισο και άδικο σύστημα συνύπαρξης των ανθρώπων.

Συνέχεια στη σελίδα 4

ΝΑ ΛΟΙΠΟΝ που κατά πως δείχνουν τα πράγματα, οι αγρότες και οι αγρότισσες θα γιορτάσουν την επέτειο του Κιέλερ, εξεγερμένοι, στους δρόμους όλης της χώρας.

Μια εξέγερση, τόσο διαφορετική από εκείνη του 1906 ενάντια στους τσιφλικάδες φαινομενικά, μα με δυνατοότερες ουσιαστικότερες προσφορές στο κοινωνικό κίνημα, ενάντια στους μεταμοντέρνους τσιφλικάδες που στηρίζονται όπως και

τότε, στους νόμους και το κράτος, αυτή τη φορά καλυμμένα, πίσω από την άτυπη εξουσία των ελεγχόμενων από τα κόμματα συνδικαλιστών και συνδικάτων.

Αυτή η ουσιαστικότερη προσφορά, απαιτεί ορισμένες βασικές προϋποθέσεις. Προϋποθέσεις που απ'ότι δείχνουν τα γεγονότα μέχρι τώ-

ρα, υπάρχουν, στη βάση των αγροτών. Μέλει να συνειδητοποιήσουν κι οι ίδιοι τη σημασία, αυτών, που αρνούνται στην πράξη και να προσέξουν τις παγίδες που τους στήνει η εξουσία, μέσω των μηχανισμών και των θεσμών της.

Μέσω αυτών των μηχανισμών που διαθέτει και των θεσμών που αυτή, αναλόγως με τις ανάγκες της συντηρεί ή μεταβάλλει, έχει διχάσει τους εκμεταλλευόμενους ανθρώπους, με τη δύναμη που της παρέχει η δυνατότητα σύγχυσης της κοινής γνώμης, με την ανάλογη χρήση της αλήθειας και του ψεύδους και στη προκειμένη περίπτωση με τους αγρότες.

Είναι αλήθεια ότι οι μεγαλοτσιφλικάδες νέου τύπου (με 50 αλβανούς εργάτες και 23-30 τρακτέρ ο καθένας) βρίσκονται πίσω από το ίδιο οδόφραγμα με τον ηλιοκαμένο αγρότη με τα 5-

ΚΟΥΡΔΟΙ ΚΑΙ ΚΟΥΡΔΙΚΟ

Αυτονομία ή κρατική υπόσταση;

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ επιχειρήσεις του τούρκικου στρατού ενάντια στους Κούρδους, με στόχο την εξόντωση των ανταρτών του ΡΚΚ που έχουν κυρύξει ένοπλο αγώνα, στην Ν. Α. Τουρκία και το βόρειο Ιράκ, έχουν πάρει χαρακτήρα γενοκτονίας, με μαζικές αφαγές αμάχων λεηλασίες και κάψιμο χωριών. Γι' αυτές τις σφαγές υπεύθυνα είναι όλα τα κράτη της Ευρώπης, μαζί με την Ελλάδα και η Αμερική, που δεν έχουν να αντιτάξουν μόνο την ανώδυνη και ακίνδυνη όσο και υποκριτική φιλανθρωπία τους.

Η νέα τάξη κυριαρχίας, που άλλοι επιβάλλουν και άλλοι υποτάσσονται (όπως η Ελλάδα και η Τουρκία) περνάει σήμερα από τα βουνά του κουρδιστάν με εκτελεστικό όργανο τον τούρκικο στρατό.

Το κουρδικό σήμερα, δεν είναι εσωτερική υπόθεση της Τουρκίας, γιατί στις σημερινές συνθήκες δεν υπάρχουν εσωτερικές υποθέσεις ή δεν επιτρέπεται να υπάρχουν.

Μια ιστορική αναδρομή

Ήταν εσωτερική της υπόθεσης όμως πριν λίγα χρόνια γι' αυτό και αγνοήθηκε όχι μόνο από τα κράτη και τις ηγεσίες, αλλά και από τα επαναστατικά κινήματα.

Αυτές οι σφαγές κατά των κούρδων δεν είναι οι πρώτες κατά την διάρκεια της μετάβασης από την Οθωμανική αυτοκρατορία στη δημοκρατία. Το τούρκικο κράτος ένα από τα βασικά ζητήματα που κληρονόμησε ήταν και

το κουρδικό. Αν η εθνική εκκαθάριση στα χρόνια του Α' Παγκοσμίου πολέμου όσον αφορά το ελληνικό και το αρμένικο ζήτημα "λύθηκαν" και έλπιζαν με τις μεγάλες γενοκτονίες, το κουρδικό πήρε άλλη νομική και πολιτική υπόσταση με τις συμφωνίες, των Σέβρων, τις Λωζάνης και της Μουσούλης. Σύμφωνα μ' αυτές το κουρδικό μοιράστηκε σε 4 χώρες: τη Τουρκία, το Ιράκ, το Ιράν και τη Συρία. Από τότε άρχισαν οι εξεγέρσεις και οι σφαγές των Κούρδων, με κυριότερες τις εξεγέρσεις του Σείχ - Σάιντ ντερεμίου που καταστάληκαν και κατελήξαν σε μεγάλες μαζικές σφαγές. Κατά τις δεκαετίες '60 - 70 με την ανάπτυξη των εθνικοαπελευθερωτικών κινήματων, αν και το κουρδικό κίνημα πτέ δεν ήταν τέτοιο, ή τουλάχιστον δεν είχε κοινά χαρακτηριστικά με αυτά τα κινήματα, με τη συμβολή τούρκων σοσιαλιστών αναγεννήθηκε και αποκτώντας μαρξιστική - λενινιστική αντίληψη.

Αν εξετάσουμε τις πριν από το '80 εκδόσεις των τούρκικων οργανώσεων, θα παρατηρήσουμε ότι το επίκεντρο ήταν τα θεωρητικά ζητήματα του μαρξισμού - λενινισμού, παρά το "εθνικό ζήτημα", θα δούμε πως ο προλεταριακός διεθνισμός ήταν ο βασικός στόχος.

Το ζήτημα δεν είναι αν συμφωνούμε ή διαφωνούμε με τον τότε προσανατολισμό του κούρδικου κινήματος. Σήμερα το επικίνδυνο με το κουρδικό είναι ότι έχει μετατραπεί σε καθαρά εθνικιστικό κίνημα, μ' όλη αυτή την ε-

θνική φιλολογία που αναπτύσσουν σχεδόν όλες οι κούρδικες οργανώσεις και κυρίως το ΡΚΚ.

Σημερινές συνθήκες

Το ΡΚΚ μέσα στη κοινωνία του Κουρδιστάν αποτελεί κράτος. Κρατώντας από το μαρξιστικό - λενινιστικό παρελθόν του τον ολοκληρωτικό σταλινισμό (απ' το 78 που συστήθηκε και άρχισε την ένοπλη πάλη ενάντια στην Τουρκία οι δολοφινές των πολιτικών του αντιπάλων, η καταπάτηση κάθε έννοιας ελευθερίας - δεν λέμε δικαιωμάτων - και καταπίεση των κούρδικων κοινοτήτων το χαρακτηρίζουν μέχρι και σήμερα) εμπλουτισμένο με τον εθνι-

σμό είναι έτοιμο να δημιουργήσει και το επίσημο κράτος των Κούρδων.

Οι εξελίξεις που αφοπλίζουν τους Κούρδους του Β. Ιράκ (κοινωνικά - πολιτικά - υλικά, καταστόντας τους πλέον υποχείρια της νέας τάξης κυριαρχίας) μετά το πόλεμο του κόλπου δρομολογήθηκαν σταδιακά από τις ΗΠΑ σε συνεργασία με τη Γερμανία και το σχέδιο Poised Hammer. Αναγνωρίζεται δηλαδή το ομόσπονδο κράτος του Κουρδιστάν από των Barzani και Ταλαμπανί (ηγέτη των Κούρδων της Συρίας) επινοώντας διάφορες αντιφατικές μεταξύ τους διαφορές εφαρμόζοντας αυτό που αποκαλείτε πολιτικός ρεαλισμός.

Συνέχεια στη σελίδα 4

Η VILLA Βαρβάρα απειλείται με καταστολή

ΑΡΧΙΣΑΝ ήδη οι διαδικασίες πώλησης του κτιρίου όπου στεγάζεται το αυτοδιαχειριζόμενο κατελημμένο σπίτι και πολιτιστικό κέντρο "villa Βαρβάρα", στην οδό Κρίστου 7, στη Θεσσαλονίκη. Το κτίριο καταλήφθηκε στις 3 Γενάρη του 1994. Η κατάληψη Βαρβάρα είναι το μοναδικό κατελημμένο σπίτι στην πόλη και η πρώτη κατάληψη που πραγματοποιήθηκε μετά το κλείσιμο των τελευταίων στα μέσα του 1990.

Το σπίτι χτίστηκε από τούρκο αξιωματούχο το 1898 και εκτός από κατοικία, χρησιμοποιήθηκε και για κατάλυμα των προσφύγων το 1922. Μέχρι το 1977 λειτουργούσε σαν γυμνάσιο. Παρ' όλο που έχει κριθεί διατηρητέο, παρέμεινε άδειο και εγκαταλειμμένο στη φθορά μέχρι τη στιγμή που έγινε η κατάληψη.

Η villa Βαρβάρα, όπως ονομάστηκε από τότε το κτίριο, έχει γίνει χώρος δημιουργίας για τους ανθρώπους που μένουν σ' αυτό αλλά και για άλλους και αποτελεί κύτταρο αντίστασης και παρέμβασης στην πόλη της Θεσσαλονίκης. Λειτουργεί σαν χώρος αναφοράς και συνεύρεσης για τους ανθρώπους που συμμετέχουν στις εκδηλώσεις του, στις συζητήσεις που οργανώνονται, στις

βιντεοπροβολές και στις λειτουργίες της δανειστικής βιβλιοθήκης, του θερινού κινηματογράφου, του βιβλιοδισκοπωλείου και του καφενείου - bar που στεγάζονται στην κατάληψη.

Τώρα όμως υπάρχει κίνδυνος να δοθεί τέρμα σε όλα αυτά καθώς έχει δρομολογηθεί η συμφωνία πώλησης του κτιρίου από τους ιδιοκτήτες στον οργανισμό πολιτιστικής πρωτεύουσας Θεσσαλονίκη '97, που ίσως να έχει υπογράψει τις πρώτες μέρες του Απριλίου. Δεν έχει υπογραφεί ακόμα γιατί δεν έχει συμφωνηθεί το ποσό της αγοροπωλησίας.

Δεν είναι τυχαίο ότι την ίδια στιγμή που διώκονται οι καταλήψεις στην Αθήνα και ο Αβραμόπουλος θέλει να κλείσει τη Villa Αμαλίας για να στεγάσει βιβλιοθήκη, παράλληλα ξεκινάει και οι διαδικασίες για την Βαρβάρα.

Μαζί με το κλίμα διώξεων των καταλήψεων, προωθούνται τα "μεγάλα σχέδια" για την πολιτιστική ανάπτυξη των δήμων. Εν' όψη της πολιτιστικής πρωτεύουσας '97 η Θεσσαλονίκη πρέπει να δείξει ένα πρόσωπο "καθαρό", μια βιτρίνα όπου θα επικρατούν η τάξη και η ασφάλεια ώστε να ανταπεξέλθει στους όρους του "θεσμού": συγκέντρωση κεφα-

λαίων και προσέλκυση επενδυτών. Τα μεγάλα έργα που έχουν εξαγγελθεί στοχεύουν στη δημιουργία ενός οικονομικού κέντρου με τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά μιας ευρωπαϊκής μεγαλούπολης, σύμφωνα με τις φιλοδοξίες όσων θέλουν να γίνει η Θεσσαλονίκη οικονομική πρωτεύουσα των βαλκανίων.

Καταλαβαίνουμε λοιπόν τη σημαντικότητα που έχει για τα αφεντικά η επιτυχία αυτού του "θεσμού". Ετσι οι πολιτιστικές δραστηριότητες δεν στοχεύουν σε τίποτε άλλο παρά στην εξασφάλιση της συναίνεσης των κατοίκων, στο να πειστούν πόσο απαραίτητα για όλους είναι τα δρομολογημένα έργα. Στο όνομα του πολιτισμού λοιπόν, καθετί "άσχημο", φτωχό, οτιδήποτε αντιστέκεται, πρέπει να εξαφανιστεί ή να μεταφερθεί στις γκετοποιημένες και ταξικά διαχωρισμένες συνοικίες, τις προορισμένες για τους απόκληρους αυτής της πόλης που θα κατασκευασουν όλα αυτά τα έργα τα οποία ποτέ δε θα χαρούν, μέγαλα στα οποία ποτέ δε θα πατήσουν το πόδι τους, αλλά πάντα θα στέκονται απ' έξω και θα χειροκροτούν.

Στο όνομα του πολιτισμού λοιπόν ένα κλίμα ηρεμίας, τάξης και ασφάλειας για να μην τρομάζουν οι τσέ-

πες των επενδυτών. Ένα κλίμα που θα πατήσει στις δικές μας πλάτες αφού αναβάθμιση σημαίνει αύξηση των ενοικίων και του κόστους ζωής, ένταση της αστυνόμευσης και κυρίως σιωπή του νεκροταφείου στην κοινωνία. Για όσους αντιστέκονται η καταστολή θα είναι άμεση και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο οργανισμός πολιτιστικής πρωτεύουσας αποφάσισε να αγοράσει το σπίτι της οδού Κρίστου 7. Όχι για να το αξιοποιήσει πολιτιστικά όπως ισχυρίζονται αλλά για να ξεφορτωθεί τον κόσμο που συσπειρώνεται και αντιστέκεται μέσα από αυτό. Το να υπερασπιστούμε την κατάληψη Βαρβάρα σημαίνει ότι αντιστεκόμαστε στα σχέδια που θέλουν να μάς επιβάλουν. Να σταθούμε αλληλέγγυοι στις καταλήψεις για να μπορέσουμε να υπερασπιστούμε το μέλλον μας.

ΒΙΛΑ ΒΑΡΒΑΡΑ

Αυτοοργανώνουμε τις ανάγκες μας απαλλαγμένοι από θεσμούς, πολιτιστικά καζάρια, σουπερμάρκετ διασκέδασης και μπάρ κατανάλωσης. Επιλέγουμε μόνοι μας τον τρόπο, τόπο και χρόνο της συλλογικής μας δράσης αλλά και της διασκέδασης και ψυχαγωγίας μας.

Διήμερο Συναυλιών για την οικονομική ενίσχυση της Βαρβάρας
Παρασκευή 7 Απρίλη, Αμφιθέατρο Νομικής, 10.00μμ: Πίσσα και Πούπουλα, Εκτός Ελέγχου, Πανικός
Σάββατο 8 Απρίλη: Στην πλατεία Κουλέ - Καφέ, μπροστά στην κατάληψη, μία νύχτα γεμάτη αστέρια, κρασί, μεζέδες και πολύ πολύ λαϊκή μουσική.

Οι επιτροπές δεν σας σώζουν...

ΤΗΝ ΒΔΟΜΑΔΑ που μας πέρασε ο υπουργός Παιδείας Γ. Παπανδρέου εκφράζοντας το έντονο ενδιαφέρον της κυβέρνησης για την παιδεία, ανήγγειλε την πρόθεσή της να σύσπηση εθνική επιτροπή για την Παιδεία. Κρίνοντας, ότι πρόκειται για ένα ζωτικής σημασίας θέμα, κάλεσε τα δύο μεγάλα κόμματα και όρισε ότι πρέπει, αφού παραμεριστούν πολιτικές και κομματικές επιδιώξεις και κατατεθούν οι προτάσεις και οι κατευθύνσεις όλων, να δημιουργηθεί ένα σχήμα διακομματικό και σταθερό. Τουλάχιστον συγκινητική η προσπάθεια. Όλοι εξέφρασαν, μετά τις επιφυλάξεις τους βέβαια για την ελκυστικότητα της πρόθεσης και την βιωσιμότητά της, την διάθεση τους να συμμετάσχουν. Πώς θα μπορούσαν άλλωστε να κάνουν κι αλλιώς; Τα εκρηκτικά γεγονότα των τελευταίων χρόνων τους έχουν φέρει σε τρομερή ανησυχία. Είναι ξεκάθαρο ότι από τις καταλήψεις του '91 και μετά, το πιο ζωντανό κομμάτι της μαθητικής

νεολαίας, ασυνείδητα όμως και μεγάλο μέρος του συνόλου της, τους φτύνει κατάμουτρα: "Δε γουστάρουμε τα σχολεία σας ρε. Δε γουστάρουμε τα σχολεία-φυλακές, δε γουστάρουμε τον ανταγωνισμό, την ιεραρχία, την υποταγή σε αυθεντίες, τον κατακερματισμό της γνώσης, την παθητικοποίηση, την ζωή και την κοινωνία για τις οποίες μας εκπαιδεύετε".

Το πρόβλημα ασφαλώς δεν εστιάζεται στον εκσυγχρονισμό, τα καλύτερα εποπτικά μέσα και εγκαταστάσεις, την παιδεία "ευρωπαϊκού τύπου" όπως θέλουν να εστιάζουν. Το γνωρίζουν άλλωστε πολύ καλά. Το πρόβλημα για αυτούς υπάρχει απ' την στιγμή που αρχίζει να αμφισβητείται ο ίδιος ο θεσμός της εκπαίδευσης. Γι' αυτό και η "πρεμούρα" τους να ενωθούν μπρος στον κοινό σκοπό, η ευτυχής λύση του οποίου τους ενδιαφέρει άμεσα. "Πώς γίνεται να δημιουργείς άβουλα, υποταγμένα, χωρίς εκρήξεις πρωτοτυπίας και προσωπικότητας όντα; Πώς γίνεται

να δημιουργείς υπηκόους χωρίς αντιστάσεις; Με τί τρόπο θα σβήσεις το αεράκι ελευθερίας που πνέει στα σχολεία κάθε φορά που για ψύλλου πήδημα οι μαθητές τους τα καταλαμβάνουν;" Ποτέ βέβαια οι σοβάροι και γεμάτοι ενδιαφέρον αυτοί τύποι δεν θα δείξουν το αληθινό τους πρόσωπο. Γιατί είναι βέβαια οι ίδιοι αυτοί που ποινικοποιούν, φιμώνουν κάθε ελεύθερη φωνή, προσπαθούν να απο-

χαυνώσουν, στέλνουν σε εισαγγελίες δεκαεξάχρονα παιδιά.

Ούτε βέβαια θα μας μιλήσουν για την πραγματικότητα του άγχους και της καταπίεσης, φαινόμενα, που οδηγούν σε αυτοκτονίες μαθητών.

Όμως αν το παρελθόν υπήρξε εκρηκτικό τότε να είναι σίγουροι ότι το μέλλον θα είναι φλεγόμενο.

Ε.Ε.

Διήμερο αντιεξουσιαστικής σκέψης και λόγου στην Πάντειο

Από παραδρομή της τεχνικής ομάδας, στο προηγούμενο τεύχος της εφημερίδας δεν δημοσιεύτηκε ότι γίνεται αντιεξουσιαστικό διήμερο στην Πάντειο, το οποίο και άρχισε χτες. Σήμερα στις 6.00μμ, το διήμερο συνεχίζεται με συζήτηση για τη δημιουργία αντιεξουσιαστικής δράσης σε πανεπιστήμια και σχολές. Το βράδυ από τις 10.00μμ ακολουθεί συναυλία με την "Ωχρά Σπείροχαϊτή", κουκλοθέατρο και θεατρικό.

ΑΠΟΨΕΙΣ

Η παιδεία δεν πουλιέται, ούτε αγοράζεται

Η στήλη των "Απόψεων" ούτε μόνιμη είναι, ούτε προκαθορισμένη. Σ' αυτή θα δημοσιεύονται έκτακτες συνεργασίες συντρόφων ή μη, για τις οποίες κρίνουμε ότι έχουν μια ιδιαίτερη αξία σαν ενημέρωση, άποψη ή ανάλυση. Οι θέσεις των κειμένων αυτών μόνο συμπτωματικά μπορεί να ταυτίζονται με τις απόψεις της συντακτικής ομάδας.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ στα πλαίσια της αποκέντρωσης εξήγγειλε μέτρα που θ' αλλάξουν ριζικά την κατάσταση της παιδείας. Μόνο που αυτή η ριζική αλλαγή θα ξεφύγει από τον έλεγχο του λαού και θ' ανατεθεί στην "καλή θέληση" των ολίγων... Ας δούμε, λοιπόν, πια είναι μερικά απ' αυτά τα σπουδαία "μεταρρυθμιστικά" μέτρα με τα οποία σκοπεύει να ξεκινήσει η αποκέντρωση στην παιδεία:

α) Τα νηπιαγωγεία αρχικά, και στην συνέχεια τα δημοτικά και τα γυμνάσια θα ανατεθούν στην τοπική αυτοδιοίκηση (ΤΑ).

β) Το κράτος θα χρηματοδοτεί την ΤΑ, κάποια επιτροπή θα καθορίζει το κόστος ανά μαθητή

που θα κατανέμεται στους δήμους.

γ) Η ΤΑ θα καθορίζει τους μισθούς των εκπαιδευτικών, τα μαθήματα επιλογής (ανάλογα με τις τοπικές ανάγκες, τα βιβλία - και τη σχετική ύλη- και οτιδήποτε άλλο αφορά τη λειτουργία των σχολείων.

δ) Το θέμα της επετηρίδας μένει "ανόητο" και κάτι ακούστηκε για "περιφερειακές" επετηρίδες (βλ. δημοσίευμα της Καθημερινής στις 22/3/95).

Είναι δυνατόν να εφαρμοστούν όλα αυτά στην πράξη; Σε μια χώρα όπου το "ρουσφέτι" έχει τον πρώτο λόγο; Για πια αξιοκρατία θα μιλάμε όταν ο νομάρχης ή έστω μια νομαρχιακή επιτροπή θα καθορίζει το πόσα χρήματα θα δοθούν και σε πιο σχολείο. Έχουν όλοι οι δήμοι την οικονομική δυνατότητα να καλύψουν τις σχολικές ανάγκες; Κάποιοι πλούσιοι δήμοι θα προσφέρουν πλούσια παιδεία. Οι υπόλοιποι δήμοι θα ψάξουν για χορηγούς. Και ποιοι θα 'ναι αυτοί που θα επιχορηγήσουν την τοπική εκπαίδευση; Οι μεγαλοεπιχειρηματίες και οι πολυεθνικές εταιρείες. Όταν ο ι-

διωτικός παράγοντας μπει ενεργά στη δημόσια παιδεία παύει η παιδεία να 'ναι στην ουσία δημόσια. Τότε πια θα μιλάμε για "ιδιωτικοποίηση" της και φανερό θα γίνει η εκπαιδευτική και η κοινωνική ανισότητα που θα προκύψει.

Οι νέες προτάσεις του Υπουργού παιδείας απειλούν την Παιδεία με κατάλυση της ενιαίας επετηρίδας, των ισότιμων εργασιακών δικαιωμάτων, του ενιαίου μισθολογίου, του ενιαίου αναλυτικού προγράμματος.

Η μόρφωση είναι φυσικό αγαθό του κάθε ανθρώπου. Δε χωράνε στην Παιδεία διακρίσεις. Είναι αναφαίρετο δικαίωμα μας και γι' αυτό απαιτούμε τη δωρεάν και αντικειμενική παροχή της από το λαό στον ίδιο το λαό.

Οποιοι ενδιαφέρονται να ενημερωθεί για το παραπάνω θέμα μπορεί να παρακολουθήσει την εκδήλωση που θα πραγματοποιηθεί την Παρασκευή στις 7 Απρίλη στο Πολυτεχνείο.

P.K.

Σημείωση: Η Ρ.Κ. είναι ανάπηρή τρία δασκάλα

★ Ενώ το χάος προελαύνει ο πρωθυπουργός επιθυμεί να παραστεί στην τελετή έναρξης για το «Ευρωπαϊκό Έτος της Φύσης» και ο Εβερτ στις Βρυξέλλες. Είναι προφανές ότι το πήραν απόφαση..

★ Έχουν ήδη φορέσει τα μαύρα για την κηδεία και σήκωσαν το μπαϊράκι οι «αντάρτες» του ΠΑΣΟΚ. Αχ και να ζήσει 2-3 χρόνια ακόμα ο Ανδρέας να γελάσουμε από καρδιάς...

★ Σε κατάληψη του ΟΑΣΑ προχωρούν οι ΣΕΠίτες. Αν οι «νοικοκυραίοι» φτάνουν να γίνουν καταληψίες εμείς τα «παιδιά χωρισμένων οικογενειών» σε ποιές πράξεις οδηγούμεθα;

★ Ευχαριστούμε τους Γιώργο Κ. και Γιώργο Μ. για τα γράμματά τους και για τα καλά τους λόγια.

★ Διάσκεψη της "Κοινότητας" για το περιβάλλον λαμβάνει χώρα στο Βερολίνο και ο πλανήτης μπορεί να πεθάνει δικαιωμένος.

★ Μας τιμούν ιδιαίτερα οι δηλώσεις Αβραμόπουλου ότι "δέκα άτομα παραλύουν το κέντρο της Αθήνας"... Οι αναρχικοί σούπερμαν ξαναχτυπούν.

★ Χίλιοι πεντακόσιοι πρώην εργαζόμενοι της Βάσης περιμένουν ακόμα τα δεδουλευμένα τους. Πιθανότατα μέχρι ο Κλίντον να «σπρώξει» το σαφόξωνο.

★ «Δυσμενή μεταχείριση» στα παιδιά μπάτσων στους διαγωνισμούς για τις σχολές αστυνομίας καταγγέλει ο πρώην υπουργός Δημόσιας Τάξης Γκελεστάθης... Ισως γι' αυτό να γίνονται αναρχικοί...

★ Κάτω από τη μύτη τους η 17N έγραψε συνθήματα. Προφανώς τα λαγωνικά συναχώθηκαν.

★ Απεργοί προηλάκισαν έξω από τη Βουλή τον Γεϊτόνα και τον Λαλιώτη. Κι άσ-αλο, κι άσ-αλο!...

Αντιρατσιστική πορεία στους Αγ. Αναργύρους

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24 ΜΑΡΤΗ ξεκίνησε από την πλ. Ν. Λιοσσιών πορεία αλληλεγγύης στους μετανάστες εργάτες. Με αφορμή το περιστατικό της δολοφονίας του Λ. Καυκιά στους Αγ. Αναργύρους (γεγονός που αναφερθήκαμε στο 1ο τεύχος) και με αιτία το κυνήγι και τους ξυλοδαρμούς μεταναστών από φασιστοειδή της περιοχής που προηγήθηκαν, ακολούθησαν το περιστατικό και στην ουσία το δημιούργησαν. 250, περίπου, σύντροφοι αλλά και αρκετοί Κούρδοι και Τούρκοι μετανάστες διαδήλωσαν και μοίρασαν αντιρατσιστικές προκηρύξεις στους δρόμους των Αγ. Αναργύρων, δίνοντας μια πρώτη δυναμική απάντηση σ' όλους αυτούς που δημιούργησαν και συντήρησαν ένα κλίμα όπου ο ρατσισμός και τυφλή βία ήταν τα μοναδικά του αποτελέσματα.

Δόθηκε το μήνυμα πως δε θα υπάρξει καμιά ανοχή στα διάφορα φασιστοειδή που κυνήγησαν και ξυλοκόπησαν Αλβανούς (και όχι μόνο) μετανάστες.

Αναδείχτηκε, μέσα από συνθήματα και προκηρύξεις το πόσο επιβλαβής είναι για τον άνθρωπο η "ενημέρωση" των media που στο συγκεκριμένο γεγονός έπαιξαν κύριο λόγο, προβάλλοντας τους μετανάστες σαν εγκληματίες, βιαστές υπεύθυνους για την ανεργία στοχεύοντας στην συντήρηση ενός κλίματος που τα ίδια έχουν δημιουργήσει πριν από χρόνια, όταν τσίριζαν από τα χαζοκούτια "Διώξτε τα τέρατα τους Αλβανούς".

Δημιουργώντας ένα κλίμα που υποβάλλει το ρατσισμό και μέσα από την αδιαφορία που κάθε φορά δηλώνουν όταν αυτός απροκάλυπτα (ακόμα και με τη μορφή δολοφονίας στα

σύννορα) εκδηλώνεται.

Πιστεύουμε πως παρόμοιες πορείες ή άλλες εκδηλώσεις είναι αναγκαίες. Είναι πρόκληση προς εκείνους που είτε δημιουργούν είτε συντηρούν, είτε τέλος αδιαφορούν σε παρόμοιες καταστάσεις μέσα στην κοινωνία.

Είναι μήνυμα προς τους ίδιους τους μετανάστες πως υπάρχουν δίπλα τους, όχι μόνο κάθε φορά που παρουσιάζονται

σαν εξιλαστήρια θύματα μιας κοινωνίας καθηλωμένης από τα ΜΜΕ αλλά και στον αγώνα που βρίσκεται μπροστά σε κάθε τι που μας στερεί την ελευθερία. Ή όπως και σωστά ακούγονταν στα συνθήματα:

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ, Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ, ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ.

Γ.Χ.

Προφυλάκιση συντρόφου

Την Τρίτη 21 Μαρτίου μετά από πορεία αλληλεγγύης στην Ζαπατίστικη εξέγερση συνελήφθηκε ο Γιώργος Κρητικόπουλος που με συνοπτικές διαδικασίες οδηγήθηκε στις φυλακές υπόδικος για 4 κακουργήματα και 2 πλημμελήματα.

Τη στιγμή που τα φασιστοειδή της Μαβή παραπέμπονται για αστείες κατηγορίες, ο Κρητικόπουλος παραπέμπεται για κατασκευή, προμήθεια, κατοχή εκρηκτικών, για απόπειρα έκρηξης, όλα σε βαθμό κακουργήματος, καθώς και για ελαφρές σωματικές βλάβες και αντίσταση κατά της αρχής.

Σημεία των καιρών;

Καταγγελία από τα κολαστήρια

Ο ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟ σε όλους από τότε που ιδρύθηκαν οι φυλακές τα βασανιστήρια και οι βιασμοί που γίνονται μέσα σε αυτές είναι κάτι που υπήρχε και υπάρχει. Οι καταγγελίες για τέτοιου είδους κτηνώδεις πράξεις είναι άπειρες. Άλλοτε εφαρμόζονται στους κρατούμενους από τα όργανα που υποτίθεται ότι τους "σωφρονίζουν" και άλλοτε από άλλους κρατούμενους. Ομως αυτές οι καταγγελίες δε βγαίνουν στη δημοσιότητα και όταν ακόμα βγουν ποτέ δε γίνονται αποδεκτές. Το λόγο νομίζω ότι δεν είναι δύσκολο να τον καταλάβουμε. Φυσικά θα ήταν αδιανόητο να θιχτούν τα υπέροχα σωφρονιστικά καταστήματα, και να βγει προς τα έξω όλη η βρωμιά που τα περιβάλλει.

Μία τέτοια είναι και η καταγγελία για βιασμό του 15χρόνου κρατούμενου στο ψυχιατρείο Κορυδαλλού. Ένα παιδί ανάμεσα στα τόσα που "σωφρονίζονται" μέσα στα κολαστήρια - σωφρονιστικά καταστήματα.

ΟΜΑΔΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥ ΣΤΟ

ΨΥΧΙΑΤΡΕΙΟ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ
Κορυδαλλός 3 - 3-95

ΟΝΟΜΑΖΟΜΑΙ Π. Π. και μπήκα στη φυλακή 15 χρόνων, είμαι 8 1/2 μήνες στη φυλακή και η ποινή μου είναι 6 έως 12 μήνες ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ. Δε με έχει ενημερώσει η υπηρεσία για τα δικαιώματά μου και από συγκρατούμενους μου έμαθα ότι είχα και έχω το δικαίωμα κλείνοντας το ελάχιστο της ποινής (6 μήνες) να πάω στο Δικαστήριο Απολύσεως, όπου και οι πιθανότητες ήταν ν' αποφυλακιστώ. Αυτά όλα τα έμαθα τώρα και ενώ έχω υπερβεί το ελάχιστο όριο αφού ήδη είμαι 8 1/2 μήνες στη φυλακή με συνένεπα να αισθάνομαι σαν όμηρος - παράνομα κρατούμενος. Μέσα σ' όλα αυτά μου συνέβη κι ένα γεγονός που με βασανίζει ακόμα και δεν ξέρω αν ποτέ και πότε θα το ξεπεράσω. Ένα μεσημέρι με το άνοιγμα της φυλακής και ενώ κοιμόμουν βαριά από τα ψυχοφάρμακα που μου παρέχει η υπηρεσία μπήκαν μέσα στο κελί μου 3 ή 4 άτομα και με κουκούλωσαν με μια κουβέρτα - δεν είμαι βέβαιος αν ήταν κουβέρτα ή κάτι άλλο γιατί υπέστη σοκ και με βίασαν στη σειρά και

Δημόσια δήλωση ολικής άρνησης στράτευσης

Την Τρίτη 14 Μάρτη 1995, καλούμαι να καταταγώ στις τάξεις του ελληνικού στρατού. Επιστρέφω το δελτίο κατάταξης και δηλώνω πως σαν άνθρωπος που σέβεται και υπερασπίζεται την αξιοπρέπειά του και σαν αναρχικός που αρνείται κάθε εξουσία, ΑΡΝΟΥΜΑΙ ΝΑ ΥΠΗΡΕΤΗΣΩ ΜΕ ΟΠΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ ΤΡΟΠΟ, το δολοφονικό αυτό κρατικό μηχανισμό.

Γιατί αρνούμαι να υπηρετήσω ψεύτικες έννοιες όπως το έθνος και η πατρίδα. Γιατί η ύπαρξη τέτοιων εννοιών είναι υπεύθυνη που οι λαοί είναι χωρισμένοι και ανά πάσα στιγμή, έτοιμοι ναλληλοσφαχθούν στους κάθε λογής εθνικούς πολέμους, σύμφωνα με τις προταγές των κυρίαρχων. Επίσης, στην ουσία στοχεύει, μαζί με τους άλλους πλαστούς διαχωρισμούς, στο να φράττει συνεχώς το δρόμο προς τη φυσική κατεύθυνση των ανθρώπων: Την κοινωνία δίχως εξουσιαστές και εξουσιαζόμενους. Εκεί όπου δε θα υπάρχουν κράτη, στρατοί, πόλεμοι, πατρίδες, θρησκείες, σύνορα παρά μόνο οργασμός ΖΩΗΣ, έρωτα, δημιουργίας μέσα στους χώρους της αυτοοργάνωσης και της αυτοδιεύθυνσης με τις πραγματικές αξίες της ελευθερίας της αιδεφότητας και της αλληλεγγύης, έχοντας σαν θεμέλιο στήριγμα την αρχή: "Από τον καθένα σύμφωνα με τις δυνατότητες του, στον καθένα σύμφωνα με τις ανάγκες του".

Ετσι λοιπόν, οι μόνες πατρίδες που αναγνωρίζω είναι η Γη και τα παιδιά μου χρόνια και σύντροφός μου κάθε καταπιεσμένος. Ο στρατός ήταν και είναι στρατός κατοχής των επιθυμιών μας για ΖΩΗ. Το φανερώνει κάθε τι φυσικό που το διέπει: η ιεραρχία, η πειθαρχία, η ομοιομορφία, η πλύση εγκεφάλου με οτιδήποτε μιλιταριστικό, εθνικιστικό, ρατσιστικό ή σεξιστικό περιέχει και στοχεύει στην δολοφονία καθετί ΑΛΛΗΘΙΝΟΥ μέσα στον άνθρωπο. Το πείσμα των στρατοκρατών που θέλει να γίνουμε όλοι φορείς της πανούκλας μου μεταδίδει και λέγεται αγάπη για το ψέμα και μίσος για το διαφορετικό.

Σα συνεχιστής των άλλων άχρηστων θεσμών της οικογένειας και του σχολείου, ο στρατός έρχεται για να αποτελειώσει ότι άφησαν ακόμα ζωντανό οι προηγούμενοι, στις ψυχές και τα μυαλά των ανθρώπων. Με την καθημερινή του επιβολή πάνω στους ανθρώπους έρχεται να υπενθυμίσει, σαν δημίους της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας.

Αυτό που θέλει, ο στρατός, είναι μια κοινωνία που όλοι θα 'ναι στη γραμμή, θα υπακούνε στις εντολές των ανωτέρων, θα πειθαρχούν και τα το νιώθουν, θα "κοιμούνται" τον ύπνο του θεάματος και των ΜΜΕ, των ΜΜΕ που είναι ο στρατός κατοχής της σκέψης, ο αναπληρωτής του στρατού στις "περιόδους ειρήνης". Το "καλό παιδί", ο "καλός μαθητής", ο "καλός στρατιώτης", ο "καλός πολίτης-εργαζόμενος", δεν είναι παρά η επιβεβαίωση σε ότι πιο παράλογο έχει συμβεί στην ανθρωπότητα: την καθημερινή, αργή, αλλά σταθερή εξαφάνισή της, σαν ανθρωπότητας πλαστής με πλαστές ανάγκες και όλα αυτά προς ευχαρίστηση των κάθε λογής διεστραμμένων γονέων, δασκάλων, στρατιωτικών, μπάτσων, δημοσιογράφων και αφεντικών.

Ο στρατός και ότι θεαματικά τον εκφράζει μέσα στην κοινωνία (ομοιομορφία, στρατιωτικοποίηση, ρατσισμός, σεξισμός), είναι ο πιο ύπουλος και επικίνδυνος, αλλά συνάμα και πιο φανερός, εχθρός της ΖΩΗΣ. Το μαρτυρεί η "προθυμία" του κάθε φορά, να διαφυλάξει τα συμφέροντα της κυριαρχίας όταν αυτά απειλούνται από τους κοινωνικούς αγώνες (εγκαθίδρυση δικτατοριών, Πολυτεχνείο '73, απεργία ΕΑΣ, απεργία υπαλλήλων δημόσιας καθαριότητας).

Το μαρτυρά, επίσης, η μεγάλη συμβολή του στη "σύγχυση" που προκαλείται στο άκουσμα "κατάργηση των συνόρων", που στην ουσία όμως σημαίνει διεθνοποίηση του κεφαλαίου, δημιουργία υπερκρατών (Ε.Ε.), σημαίνει τελικά δυνάμωμα της κυριαρχίας σ' όλους τους τομείς. Γι' όλα τα παραπάνω και χιλιάδες άλλα:

Αρνούμαι να μάθω να σκοτώνω γιατί έχω μάθει πριν ν' αγαπώ και να παλεύω για τη ΖΩΗ.

Αρνούμαι να γίνω το επόμενο θύμα ή θύτης γιατί γνωρίζω ότι και οι δύο ρόλοι είναι πλαστοί και χαμένοι σ' ένα πόλεμο που μόνο η εξουσία κερδίζει.

Αρνούμαι τα μεγάλα ψέματα-λόγους των στρατοκρατών εξουσιαστών γιατί ξέρω πως η διαφορά μου με τους προδότες αυτούς της ΖΩΗΣ, είναι ότι όλοι μας εκ γενετής έχουμε την τάση για απόλυτη ελευθερία μέσα μας, ενώ αυτοί την είχαν, τη δολοφόνησαν και επιχειρούν το ίδιο και στους άλλους. Αρνούμαι να γίνω κομμάτι στα γράναζια των ανθρωποφάγων πολεμικών μηχανών γιατί ξέρω πως Η ΔΥΝΑΜΗ ΕΙΝΑΙ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ.

Αρνούμαι να συμμετάσχω σ' άλλον πόλεμο πέρα από τον κοινωνικό - ταξικό που πρέπει να διεξάγεται παντού σε κάθε μέτωπο που ανοίγει η εξουσία.

Ξέρω ότι "ΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ ΘΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΜΟΝΟ ΟΤΑΝ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΑΡΝΗΘΟΥΝ ΝΑ ΠΟΛΕΜΗΣΟΥΝ" γι' αυτό ΑΡΝΟΥΜΑΙ ΝΑ ΑΦΗΣΩ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΥΤΩΝ ΠΟΥ ΡΗΜΑΞΑΝ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΛΑΟΝ.

Τέλος, με την πράξη μου αυτή, θέλω να εκφράσω την ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ μου στους ανά τον κόσμο αρνητές στράτευσης σ' όλους εκείνους που διώκονται για την εναντίωσή τους στο δολοφονικό αυτό μηχανισμό

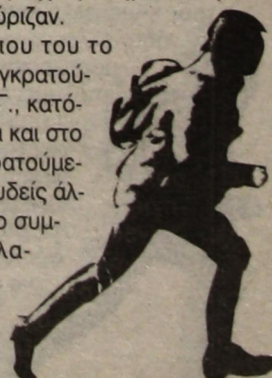
Αθήνα, Τρίτη 14 Μάρτη 1995
ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΛΙΚΙΑΣ

κατ' εξακουλούθηση. Δε γνωρίζω πια ήταν τα άτομα αυτά γιατί δεν μπόρεσα να δω τα πρόσωπά τους και πρέπει κάποια στιγμή να έχασα τις αισθήσεις μου γιατί όταν συνήλθα ήμουν μόνος. Προσπαθώ να ξεχάσω αυτό το συμβάν, δεν ξέρω αν θα τα καταφέρω αλλά ελπίζω να βρω τη δύναμη να το ξεπεράσω. Σε όλα τα ανωτέρω που σας γράφω έχει γνώση η υπηρεσία του Ψυχιατρείου Κρατούμενων Κορυδαλλού, αλλά δεν έκανα μήνυση ούτε κατ' αγνώστων ούτε καμιά άλλη ενέργεια προσπαθώντας να ξεχάσω το συμβάν. Το έχω αναφέρει μόνο σε ορισμένα άτο-

μα τους κάτωθι υπογεγραμμένους, σε μια προσπάθεια να ζητήσω βοήθεια και ηθική στήριξη από κάπου αφού δε μου παρείχε η υπηρεσία τη στιγμή που γνώριζαν.

Ο πρώτος που του το είπα ήταν ο συγκρατούμενός μου Μ. Γ., κατόπιν το ανέφερα και στο φίλο και συγκρατούμενο μου Δ.Α.. Ουδείς άλλος γνωρίζει το συμβάν εκτός φυλακής.

Ο ΠΑΘΩΝ Π. Π.

Αλφα
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

ΕΤΟΣ 1ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 3

ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟ-ΠΟΥΛΟΥ 45
ΤΗΛ. - FAX: -
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809
Τ.Κ. 100 35
ΑΘΗΝΑ

Παραμύθια για μικρούς και μεγάλους

ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ προφανώς της "Ευρωπαϊκής εβδομάδας κατά του ρατσισμού", στάλθηκε από την ΕΕ σε όλα τα σχολεία μια εγκύκλιος με γενικό τίτλο "50 χρόνια μετά το ολοκάτωμα, μαθήματα για την Ευρώπη" και υπότιτλο την παραπάνω παράγραφο του Υπ. παιδείας. Οι καλύτερες εκθέσεις κερδίζουν και ταξιδιάκι (sic).

Το ερώτημα βέβαια που προκύπτει είναι το πως μπορεί να μιλάει η ΕΕ κατά του ρατσισμού ή αλλιώς πως γίνεται στο σπίτι του κρεμασμένου να μιλάνε για σχολινί. Η απάντηση σίγουρα δεν μπορεί να δοθεί σε αυτό το κείμενο. Το βέβαιο είναι όμως ότι ανάμεσα στους άλλους στόχους του "Ευρωπαϊκού οράματος" είναι και η

λήθη. Το ξαναγράφω της ιστορίας, όπως συμφέρει τους νικητές. Η συστηματική αποσιώπηση (όπου αυτό είναι δυνατόν ή αλλιώς κατασκευαστική) κάθε αντίθετης άποψης.

Έτσι όταν μας λένε γι' αυτούς που αξίζουν να αποκαλούνται άξιοι των εθνών, τότε ξεχνάνε να μας πουν ότι κυνηγιόντουσαν ανελέητα ως προδότες και σίγουρα όχι μόνο απ' τους ναζί. Όταν μας λένε για το κλείσιμο των στρατοπέδων συγκέντρωσης, δεν αναφέρουν τα μεταπολεμικά στρατόπεδα συγκέντρωσης της συμμαχικής Ρωσίας (πιο γνωστά ως "γκούλακ"), ούτε ότι αρκετοί ναζιστές επιστήμονες συνέχισαν τα πειράματα γενετικής στις ΗΠΑ.

Όταν μας λένε για τον κίνδυνο που

προέρχεται από ιδεολογίες κοινωνικού αποκλεισμού δεν αναφέρονται στην ΕΕ που έχει οδηγήσει ολόκληρα κοινωνικά στρώματα στον αποκλεισμό, την ανεργία, στην υποαασχόληση, στην "μαύρη" εργασία. Ούτε για τη διεύρυνση των κοινωνικών και ταξικών ανισοτήτων. Ούτε βέβαια για το γεγονός ότι απ' την ίδια τη φύση του καπιταλισμού, η ευημερία του ενός στηρίζεται στην εκμετάλλευση κάποιων άλλων. Είτε αυτός λέγεται "ντόπιοι" εργάτες, μεταναστες, χώρες του "Τρίτου κόσμου".

Όταν μας λένε για το πως θα αγωνιστούμε εναντίον αυτών που απειλούν τη δημοκρατία στην Ευρώπη, δε μας λένε για το πόσο βολικό είναι να γενικεύεις και εξισώνεις σαν

"αντιδημοκράτες", δύο κινήματα που έχουν τόση σχέση μεταξύ τους όσο το σκοτάδι με το φως. Ούτε μας λένε ότι άλλο πράγμα η "αρχαία" δημοκρατία όπου ο πολίτης ήταν ενεργό μέλος μίας αυτόνομης κοινότητας κι άλλο η σημερινή "δημοκρατία" του κεφαλαίου, με το συνθήκη υπήκοο της οποιασδήποτε εξουσίας.

Και πολύ περισσότερο δε μας λένε για το γεγονός ότι όσους δε χρυσώσουν, το παραμύθι υπάρχει πάντα και η Ευροποι, η συμφωνία Σένγκεν (βαθμιαία κατάργηση εσωτερικών συνόρων - πιο εντατική φρούρηση των εξωτερικών συνόρων) το ηλεκτρονικό φακέλωμα, οι φυλακές και οι παραδοσιακές συνταγές καταστολής.

ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ.

Φοιτητικές εκλογές 95: Στο ίδιο έργο θεατές

Το ίδιο σκηνικό στημένο και φέτος και η ίδια θεαματική κακόγουστη παράσταση. Εκλογές όπως κάθε χρόνο, με σκηνοθέτες και θεατρίνους τους φοιτητοπατέρες συνδικαλιστές και θεατές τους ψηφοφόρους φοιτητές. Με αυτό τον τρόπο υποτιμάνε τη νοημοσύνη μας ζητώντας μας να παίξουμε ένα παιχνίδι εξουσίας, που μέσω της ψήφου έχουμε την ψευδαίσθηση της συμμετοχής στα κοινά. Μας θέλουν να εκφραζόμαστε πολιτικά μια φορά το χρόνο και μας θεωρούν χρήσιμους στο να τους ψηφίζουμε για να μοιράζουν τις καρέκλες τους και να αποφασιίζουν ερήμην μας για αυτά που μας αφορούν. Καμιά παράταξη, κανένας επαγγελματίας πολιτικάντης, ή συνδικαλιστής φοιτητοπατέρας δεν είναι δυνατόν να γνωρίζει τα προβλήματα μας, τα συναισθήματα μας και τις επιθυμίες μας παρά μόνο εμείς και κανείς τους δεν έχει ούτε το δικαίωμα ούτε τις γνώσεις ούτε την αρετή ν' αποφασίζει για μας επικαλούμενος την ψήφο.

Επειδή αυτή η παράσταση είναι μια καλή πρόβα - προετοιμασία για το μεγάλο θέατρο του παραλόγου που γίνεται κάθε τέσσερα χρόνια, έχει θεσμοθετηθεί στο πανεπιστήμιο αυτό το σύστημα εκπροσώπησης, προκαλώντας αναπόφευκτα σχέσεις ιεραρχίας και κυριαρχίας, τις πλέον αλλοτριωμένες ανθρώπινες σχέσεις. Οι εκλογές λειτουργούν σαν δόλωμα των κυρίαρχων προς τους κυριαρχούμενους αφήνοντας τους δεύτερους στο λήθαργο και την αδράνεια της αντιπροσώπευσης μακριά από τα προβλήματα τους.

Εμείς χωρίς να ακολουθούμε κόμματα, παρατάξεις, συνδικαλιστές, χωρίς να υποτασσόμαστε σε καθορισμένη γραμμή αλλά με μοναδικό γνώμονα τα συναισθήματα μας προτείνουμε συνειδητή αποχή, όχι αδιαφορία, από τις εκλογές.

(Αποσπάσματα από προκήρυξη της Αναρχικής Ομάδας ΑΣΟΕΕ)

Η αντιεξουσιαστική κοινωνία των ...πιγκουίνων

ΕΔΩ ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΟΥΣ ΜΗΝΕΣ μεταφέρθηκε στο ζωολογικό κήπο του Μονάχου μια ομάδα πιγκουίνων οι οποίοι μάλιστα έχουν την πολυτέλεια να περπατούν σε ακτίνα πέντε χιλιομέτρων, "επιδεικνύοντας στους επισκέπτες την αστραφτερή ομορφιά τους" (όπως μας πληροφορεί η Καθημερινή). Πρόθεση μας δεν είναι να σχολιάσουμε τώρα της έτσι κι αλλιώς - απαράδεκτη λογική που κατασκευάζει ζωολογικούς κήπους, αλλά ούτε και να εξετάσουμε τις καλές ή κακές συνθήκες φυλάκισης των ζώων. Αλλωστε, στην προκειμένη περίπτωση, για τι συνθήκες να μιλήσουμε αφού - ως γνωστόν - ο πιγκουίνος είναι υδρόβιο πτηνό και ο βιολογικός του ρυθμός είναι άμεσα εξαρτημένος από τη διαβίωση του στη θάλασσα η οποία, αποδεδειγμένα καμιά σχέση δεν έχει με την πόλη του Μονάχου.

Με την ευκαιρία όμως, ας δούμε ορισμένους ηθολογικούς χαρακτήρες καθώς και τη γενική κοινωνική οργάνωση των αποικιών των πουλιών αυτών: Οι πιγκουίνοι θα γυρίσουν στο "σπίτι" τους, στα νότια του νότιου ημισφαιρίου, στις αρχές του καλοκαιριού, δηλαδή γύρω στο Σεπτέμβριο. Θα μείνουν εκεί μέχρι το Μάρτη και θα κολυμπήσουν μετά βόρεια προς τον ισμημερινό να ξεχειμωνιάσουν. Κάθε ζευγάρι έρχεται πάντα στην παλιά του φωλιά σε μια αποικία με μερικές εκατοντάδες χιλιάδες μέλη(!), ανάλογα με την περιοχή που βρίσκεται (Παταγονία,

Μαλβίνες νήσοι κλπ.).

Για να δούμε όμως την κοινωνική οργάνωση των πολυπληθών αυτών αποικιών:

Σχέσεις των δύο φύλλων

Με ακριβή ισοκατανομή του χρόνου ο αρσενικός και ο θηλυκός πιγκουίνος εναλλάσσονται στο κλώσημα του αυγού τους. Μετά από περίπου 40 μέρες, μόλις γεννηθούν τα μικρά, οι γονείς φροντίζουν για τη διατροφή τους εναλλάξ: ο ένας μένει στη φωλιά με το μικρό για να το προστατεύει και ο άλλος πηγαίνει για ψάρεμα, φέρνει την τροφή, τη μασά και ταΐζει το μικρό. Το φαινόμενο της ομοφυλοφιλίας είναι κοινό, ιδιαίτερα μεταξύ των αρσενικών πουλιών.

Κοινωνική πρόνοια

Πολλά ζευγάρια οργανώνουν "παιδικούς σταθμούς", όπου αφήνουν τα μικρά τους στη φύλαξη ορισμένων από τους γονείς, (οι οποίοι εναλλάσσονται μεταξύ τους στο ρόλο αυτό) και οι υπόλοιποι φροντίζουν για τη διατροφή όλων όσων μένουν στην ξηρά. Στους "σταθμούς" αυτούς βρίσκουν καταφύγιο και πολλά ορφανά που έχασαν κάποιον από τους γονείς τους και ο ένας τους απομένει δεν μπορεί να τα φροντίζει ικανοποιητικά. Στην περίπτωση που ένα μικρό χάνει και τους δύο γονείς τους, υπάρχει πάντα ένα ζευγάρι χωρίς μικρός για να το "υιοθετήσει".

Εκπαίδευση

Όταν μετά από δύο περίπου μήνες τα μικρά μεγαλώσουν επιλέγεται ένας χώρος για "σχολείο" όπου μαθαίνουν να βουτούν στην θάλασσα από τις βραχώδεις ακτές και να ψαρεύουν. Και πάλι οι ενήλικοι εναλλάσσονται μεταξύ τους στο ρόλο του δασκάλου και του τροφοδότη.

Αλληλεγγύη

Στην συχνή περίπτωση που κάποιο θαλάσσιο λιοντάρι αρχίσει να κυνηγά έναν πιγκουίνο, τότε οι πιο θαρραλέοι βουτούν στη θάλασσα για να μεπρδέσουν το διώκτη, ενώ οι υπόλοιποι κράζουν δυνατά από την ξηρά για να αποσπάσουν την προσοχή τους. Το φαινόμενο είναι πολύ πιο έντονο όταν ο διωκόμενος είναι ηλικιωμένο ή μικρό πουλί. Αυτή η συλλογική αντιμετώπιση του "εχθρού" σχεδόν πάντα πετυχαίνει.

Ασφάλεια

Οι ενήλικοι πιγκουίνοι αναλαμβάνουν εναλλάξ τη φρούρηση και στέκονται ως σκοπιά στις παρυφές και στα ψηλότερα σημεία της αποικίας. Μόλις αντιληφθούν κάποιο αρπακτικό πουλί ειδοποιούν αμέσως, με χαρακτηριστικές κραυγές, τα υπόλοιπα μέρη που σπεύδουν να προφυλάξουν όσα μικρά είναι εκτεθειμένα. Σε περίπτωση που ο εισβολέας επιμένει, θα γνωρίσει από κοντά τα ράμφη των πιγκουίνων που κόβουν σαν λεπίδι. Αλλά και στη διάρκεια της εκπαίδευσης των μικρών, κάποιοι αναλαμβάνουν το ρόλο της φύλαξης στη ξηρά και στη θάλασσα, ώστε οι "δά-

σκαλοι" να μπορούν να επιδοθούν α-περίσπαστοι στο έργο τους.

Ιεραρχία

Βλέποντας όλη αυτή την οργάνωση αλλά και την αρμονική εναλλαγή των ρόλων στην κοινωνία των πιγκουίνων, δεκάδες βιολόγοι, ειδικοί στην ηθολογία και την πληθυσμιακή οικολογία, προσπάθησαν να ανακαλύψουν τους "ιθύνοντες", κάποια κάστα, ή έστω κάποια ισχυρά άτομα που να "συντονίζουν και να εξασφαλίζουν την εσωτερική δομή" αυτής της κοινωνίας. Του κάκου όμως: "οι εκατοντάδες χιλιάδες πιγκουίνοι φαίνεται να οργανώνονται συλλογικά από μόνοι τους, χωρίς κάποια άτομα να παίζουν το ρόλο του αρχηγού", αυτοοργανώνονται για να αντιμετωπίσουν από κοινού τις ανάγκες τους, θα προσθέταμε. Κάποιοι θα χαρακτήριζαν αυτήν την προσέγγιση ανθρωποκεντρική. Θα τους απατούσαμε ότι ο κυρίαρχος ανθρωπίνος πολιτισμός καμιά σχέση δεν έχει με την κοινωνική οργάνωση των "ταπεινών" πιγκουίνων. Αλλωστε η προσπάθει για να ανακαλυφθεί η εσωτερική ιεραρχία τους από τους κάθε λογής ερευνητές είναι ανθρωποκεντρική. Και σίγουρα τέτοια είναι η λογική που φτιάχνει ζωολογικούς κήπους.

Και κάποιοι άλλοι θα έλεγαν: "Ωραία λοιπόν, η κοινωνική οργάνωση των πιγκουίνων είναι αντιεξουσιαστική, και τι έγινε;". Τίποτα, θα τους απατούσαμε. Απλά είναι όμορφο να βλέπεις μια τέτοια κοινωνία δίπλα σου, στη φύση να έχει προκριθεί από τη φυσική επιλογή. Να υπάρχει μια τέτοια κοινωνία που οι πολλοί γύρω μας της χαρακτηρίζουν κοινωνικά απραγματοποίητη ή έστω "ουτοπική".

ΟΙ ΑΓΡΟΤΕΣ ΑΣ ΑΝΟΙΞΟΥΝ ΤΗΝ ΑΥΛΑΙΑ

Συνέχεια από τη ν πρώτη σελίδα

Αυτή είναι η αλήθεια που θέλουν να μας επιβάλουν.

Αυτή είναι η αλήθεια, που αν θέλουμε να θεωρούμαστε κοινωνία ανθρώπων, καλούμαστε να ανατρέψουμε. Είναι αδιανόητο να έχουμε φαινόμενα διαμαρτυρίας για το κλείσιμο των δρόμων, εθνικών ή πόλεων, από αγωνιζόμενους ανθρώπους, από άλλους, το ίδιο ή και περισσότερο εκμεταλλευόμενους. Είναι αδιανόητο, οδηγού φορητών να συμπλέκονται με αγρότες για τα προϊόντα και τα κέρδη, αυτών που τους εκμεταλλεύονται. Είναι αδιανόητο άλλοι εργαζόμενοι να διαμαρτύρονται, επειδή οι απολυμένοι ή οι εν δυνάμει απολυμένοι κάποιων εταιριών κλείνουν τους δρόμους εμπόδιζοντας τους να πάνε στη δουλειά τους (ή δουλειά τους), αντί να μην πάνε κι αυτοί στη δικιά τους, συμπαράστακέμενοι.

Οι αγρότες ήδη έχουν αρχίσει να εμφανίζονται πίσω από τα οδοφράγματα, όχι κάτω από πανό κάποιου συνδικάτου σφραγίδα, αλλά κάτω από πανό με την υπογραφή "επιτροπή αγώνα".

Αυτό ίσως να είναι ένα μήνυμα ουσιαστικό, προς τους υπόλοιπους αγρότες, μα και προς όλη την κοινωνία. Οι αγρότες σάν κομμάτι αυτής και όπως κάθε άλλο κομμάτι της, καθρεπτίζει το πρόσωπο της. Το ίδιο συμβαίνει παντού. Όλοι είναι αλληλένδετοι, όλοι θέλουν κάτι να κάνουν, όλοι θεωρούν αφερέγγυους τους φορείς τους, όλοι σε αδιέξοδο. Σημεία των καιρών.

Η επέτειος του Κιλελέρ πλησιάζει. Ελπίζουμε να μην είναι μια επετειακή γιορτή, ούτε καν το αποκορύφωμα του αγροτικού αγώνα. Ελπίζουμε να είναι η απαρχή ενός αυτοοργανωμένου και απαλλαγμένου από χειραγωγούς και ρεφορμιστές κάθε είδους, κοινωνικού αγώνα, ενάντια σ' αυτούς που θέλουν να διαφεντεύουν τις ζωές μας.

Οι αγρότες ας ανοίξουν την αυλαία.

Αυτονομία ή κρατική υπόσταση;

Συνέχεια από τη ν πρώτη σελίδα

Μια λύση του κουρδικού σαν το αντίστοιχο της Παλαιστίνης είναι τελικά το ζητούμενο για τους ιθύνοντες της νέας τάξης κυριαρχίας αποκαθιστώντας έτσι τις ευρύτερες ισορροπίες στο χώρο της Μ. Ανατολής.

Ελλάδα και Κουρδικό

Το κουρδικό αντιμετωπίζεται από το επίσημο ελληνικό κράτος (κ' όχι μόνο) με το δόγμα "ο εχθρός του εχθρού μου, είναι φίλος μου".

Οι διακηρύξεις του ΡΚΚ ότι η ειρήνη στο Αιγαίο κρίνεται στα βουνά του κουρδιστάν έπιασαν τόπο μέσα σ' ένα σωβινιστικό και εθνικιστικό περιβάλλον και υιοθετήθηκε από τις επίσημες ηγεσίες όλων των κομμάτων ακόμα και των αριστερών μέχρι και των φασιστικών, αποκαλύπτοντας το ψεύδος.

Το επίσημο ελληνικό κράτος

προσφέρει κάθε κάλυψη στους Τούρκους και Κούρδους αντάρτες, κυρίως του ΡΚΚ. Το στρατόπεδο εκπαίδευσης που ετοίμαζε το ελληνικό κράτος στους Κούρδους αντάρτες του ΡΚΚ και των προσκεκλημένων οργανώσεων δεν ήταν απλή προπαγάνδα του τουρκικού κράτους. Το ελληνικό κράτος ήθελε και θέλει να εκμεταλλευτεί για λίγους ανταγωνιστικούς προς το τουρκικό του αγώνα των Κούρδων. Αν το κούρδικο κίνημα είχε εκφράσει τα επαναστατικά του χαρακτηριστικά όπως υπάρχουν ακόμα και σήμερα στο εσωτερικό του δεν θα τύχαινε καμιάς κάλυψης και αλληλεγγύης όχι μόνο από την Ελλάδα, αλλά και απ' όλο τον κόσμο.

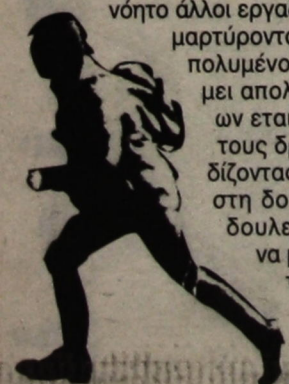
Εμείς είμαστε αλληλέγγυοι σε κάθε λαό και κοινωνία που καταπιέζεται, αλλά δεν θα συνηγορήσουμε ποτέ στο όνομα (άλλοθι) αυτής της καταπίεσης στη δημιουργία νέων κρατών, στη δημιουργία δηλαδή νέων μορφών καταπίεσης.

Είμαστε αλληλέγγυοι στον αγών των κούρδων αναρχικών και κομμουνιστών που έχουν μια άλλη προοπτική για το κουρδικό. Μας προκαλούν αγανάκτηση οι σημερινές υποκριτικές και επικίνδυνες εκδηλώσεις "αλληλεγγύης" στον κούρδικο λαό από φορείς και νεολαίες (όπως συγκεντρώσεις και συναυλίες) που αγνοώντας και αποκρίπτοντας το πρόβλημα του κουρδικού που ενώ αντιτίθεται στον ντόπιο εθνικισμό κάνουν μια αριστερή εισαγωγή του και είναι αυτοί που πάνω στις σημερινές σφαγές των κούρδων αύριο θα πανηγυρίζουν και θα αναγνώρισουν μια νέα Μπανανία.

Γιατί εμείς είμαστε σίγουροι ότι μετά το τέλος αυτών των σφαγών θα δημιουργηθεί το κράτος των κούρδων είτε με βάση το σχέδιο Poised Hammer είτε με κάποιο άλλο. Τότε όσοι σπεύσουν να το αναγνωρίσουν θα έχουν δύο φορές την οργή μας

Γ.Κ.

Α.Γ.

ΤΑΜΕΙΟ ΦΤΩΧΕΙΑΣ

Δε θα μοιράσουμε τη φτώχεια μας αλλά τα πλούτη τους

ΑΥΤΟΙ που μας αναγκάζουν με τους φόρους να τους ταίζουμε, αυτοί που τρώνε με χρυσά κουτάλια από το δικό μας ιδρώτα, αυτοί που μας έχουν κάνει να σκεφτόμαστε να "χαλάσουμε" ακόμα και το κέρμα που έχουμε στην άδεια τσέπη μας, αυτοί που μας κάνουν καθημερινά το βίο αβίωτο, έχουν τώρα το θράσος να μιλούν και για σύσταση "ταμείου φτώχειας".

"Ταμείο φτώχειας": τι άλλο θα μας πουν...

Το "ταμείο φτώχειας" που προσαυτολιζείται να ιδρύσει η κυβέρνηση θα' χει ως σκοπό την αντιμετώπιση της ανεργίας μέσω προγραμμάτων εξειδίκευσης. Αν και δεν έχουν ανακοινωθεί πολλά στοιχεία για τον τρόπο λειτουργίας αυτού του ταμείου (άλλωστε ποτέ δεν πρόκειται να ανακοινωθούν στοιχεία για τον πραγματικό λόγο σύστασης του και τον πραγματικό τρόπο λειτουργίας του) είμαστε ήδη σε θέση να εξάγουμε κάποια συμπεράσματα για το βρόμι-

κο χαρακτήρα του. Ο κρατικός προϋπολογισμός δε θα επιβαρυνθεί καθόλου από τη λειτουργία αυτού του ταμείου και τα προγράμματα του εξειδίκευσης εργατικού δυναμικού. Η άντληση πόρων λένε ότι θα γίνεται α) από τις επιχειρήσεις που ρυπαίνουν το περιβάλλον, β) από επιχειρήσεις που εισάγουν υψηλή τεχνολογία στην Ελλάδα και γ) από διάφορα "ευγενή ταμεία". Το σενάριο του "καλού κράτους" ή της "καλής ευρωπαϊκής ένωσης" που θα επιβάλλει σε κάποιες "κακές εταιρίες" να δώσουν χρήματα σε ένα "ταμείο φτώχειας" δίχως αυτές να απομυζούν κανένα συμφέρον δε μας πείθει καθόλου, εφόσον πρόκειται για ένα έργο χιλιοπαγμένο, το οποίο για το μόνο πράγμα που έπεισε είναι η κακία όλων των πρωταγωνιστών της. Το όλο ζουμί της υπόθεσης μάλλον φαίνεται πως υπάρχει στις εταιρίες που εισάγουν υψηλή τεχνολογία στην ντόπια (οικονομική) αγορά. Τα νεοεισαγόμενα μηχανήματα υψηλής τεχνολογίας δεν μπορούν να βρουν χειριστές ούτε στους κόλπους των

ξένων εργατών που δουλεύουν ως ανειδίκευτοι εργάτες, ούτε σε αυτούς των ντόπιων παραδοσιακών τεχνιτών, αλλά ούτε και αυτομάτως σε αυτούς των αποφοίτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, εφόσον η διαφοροποίηση μεταξύ των παρεχόμενων στο εκπαιδευτικό σύστημα γνώσεων και των απαιτούμενων στην παραγωγή και, ευρύτερα, στην οικονομική διαδικασία είναι μεγάλη. Συνεπώς, τα κονδύλια που θα δίδονται από μία τέτοια εταιρία για την εξειδίκευση νέων και ανέργων μέσω του ταμείου φτώχειας, θα έχουν ως σκοπό τη στελέχωση συγκεκριμένων θέσεων, συσχετιζόμενων πάντα με τα εκάστοτε νέα ηλεκτρονικά μέσα υψηλής τεχνολογίας. Αυτή η ιστορία μας φέρνει στο νου μια άλλη παλιότερη, αυτή των ΙΕΚ (Ινστιτούτα Επαγγελματικής Κατάρτισης). Ήταν τότε που το Υπουργείο Παιδείας ανακοίνωσε τη δυνατότητα ίδρυσης ιδιωτικών ΙΕΚ ακόμα και από επιχειρήσεις, ώστε να δημιουργούν εξειδικευμένα συνεργεία για κάθε προϊόν του, που στη συνέχεια, όταν δηλαδή

θα αποσυρόταν το συγκεκριμένο προϊόν από την αγορά, είτε θα το επανακατατούσαν ε-παγγελματικά σε έναν άλλο τομέα, είτε θα απολύονταν. Όσον αφορά την πηγή εσόδων του "φιλόπτωχου" αυτού ταμείου από άλλα ευγενή ταμεία ως ιδρύματα, εδώ μπορούν να χωρέσουν όλα όσα μπορεί να κάνει ένας καπιταλιστής για να βγάλει επιπλέον κέρδος, πράγματα που συνήθως δε βγαίνουν στην επιφάνεια και γι' αυτό αδυνατούμε όλοι μας να τα πολυγνωρίζουμε.

Η σύσταση ενός "ταμείου φτώχειας" αποτελεί έναν ακόμα εμπαιγμό σε βάρος μας εκ μέρους των "νομίμως εκλεγμένων εκπροσώπων μας" και των χρηματοδοτών κάθε προεκλογικής τους εκστρατείας. Την ίδια στιγμή που μας λένε πως η ίδρυση ενός τέτοιου ταμείου έχει ως σκοπό την καταπολέμηση της συνεχώς αυξανόμενης ανεργίας, όλες οι τακτικές τους κάθε άλλο παρά "φιλανθρωπικές" και "φιλόπτωχες" είναι. Γιατί οι έλληνες επιχειρηματίες μεταφέρουν τις οικονομικές τους δραστηριότητες στις γειτονικές χώρες που ανήκαν κάποτε στο λεγόμενο ανατολικό μπλόκ και στην Τουρκία; Μήπως για να βοηθήσουν και τους φτωχούς αυτών των χωρών ή μήπως για να κατεβάσουν το κόστος παραγωγής των προϊόντων τους δίνοντας εκεί χαμηλότερα μεροκάματα και αποκοτώντας, ταυτόχρονα και άλλους πελάτες (αγοραστές πραγμάτων που οι ίδιοι παράγουν);

Αλλά μήπως και στην ελληνική αγορά δεν ακολουθούν την ίδια τακτική; Μήπως δεν επιτρέπουν την εισροή χιλιάδων εξαθλιωμένων μεταναστών προσπαθώντας κι αυτοί να φτιάξουν τα δικά τους "οικονομικά θαύματα", όπως αυτό της Γερμανίας; Μήπως η ύπαρξη όλων αυτών των ξένων ανειδίκευτων εργατών δε διευκολύνει να "πείσουν" τους ντόπιους εργαζόμενους αυτοί φταίνε για τη σημερινή ανεργία αποπροσανατολίζοντας τους έτσι από τον πραγματικό εχθρό και τις τακτικές του;

Κάρτα εργασίας: για να ξέρουμε τι έχουμε...

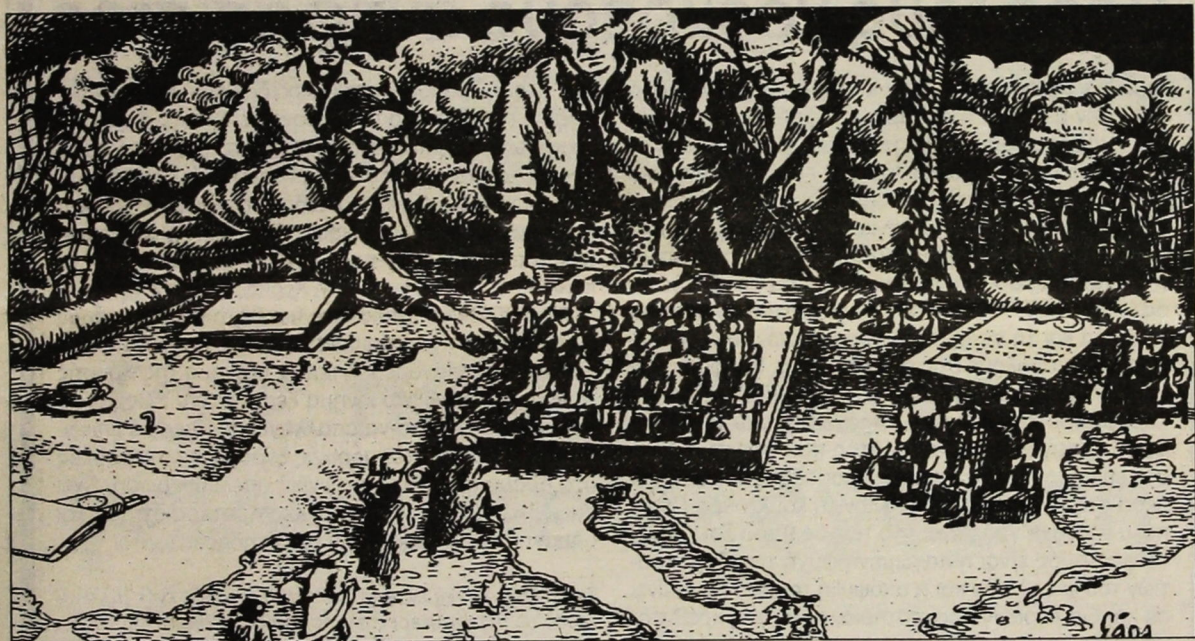
Εκτός από το "ταμείο φτώχειας", η κυβέρνηση βρίσκεται στο δρόμο της θέσης κι ενώ άλλου σημαντικού "φιλεργατικού" μέτρου: της κάρτας εργασίας. Σύμφωνα με το νέο αυτό θεσμό, κάθε εργαζόμενος ή άνεργος πρέπει να έχει κάρτα εργασίας. Ετσι, ο ΟΑΕΔ θα μπορεί να ελέγχει ανά πάσα στιγμή και με μεγαλύτερη στατιστική ακρίβεια το ποσοστό του διαθέσιμου εργατικού δυναμικού ανά τομέα, παραγωγικό ή μη παραγωγικό. Αλλά και οι μετανάστες θα υποχρεωθούν να βγάλουν κάρτα εργασίας περνώντας από τα προξενεία ή τις πρεσβείες των χωρών που ανήκουν. Ετσι, θα υπάρξει ακόμα μεγαλύτερο πρόβλημα διαμονής για τους λεγόμενους "λαθρομετανάστες". Στην κάρτα εργασίας, όμως, των ξένων εργατών δε θα αναγράφονται μόνο στοιχεία, όπως

αυτά της αστυνομικής ταυτότητας, του ΑΦΜ, της ασφάλισης, κλπ. αλλά επίσης γεωγραφικοί και επαγγελματικοί περιορισμοί. Αυτό σημαίνει πως, ανάλογα με το που και πόσα φθηνά εργατικά χέρια χρειάζονται σε κάθε περιοχή, θα τοποθετούνται και αντίστοιχοι μετανάστες με την απαιτούμενη επαγγελματική ιδιότητα. Όλα αυτά τα μέτρα ("ταμείο φτώχειας" με προγράμματα εξειδίκευσης και κάρτα εργασίας) επιχειρούν να βελτιώσουν τη λειτουργία της καπιταλιστικής παραγωγής καλύπτοντας τις κενές θέσεις μισθωτής σκλαβιάς όσο το δυνατόν ταχύτερα και αποφεύγοντας τη συσσώρευση ανέργων σε έναν τομέα.

Σίγουρα, όταν δε βρίσκες μια δουλειά για να βγάλεις τα προς το ζην δεν είναι και ευχάριστο, αλλά και η λειτουργία μιας καπιταλιστικής αγοράς όπου όλοι θα' χουν μια δουλειά για να βγάλουν το ψωμί τους (πράγμα που δεν το θέλουν τα ίδια τα αφεντικά για να επιτυγχάνεται η συμπίεση των μισθών προς τα κάτω) δεν αποτελεί πανάκεια. Η ελεύθερη επιλογή και άσκηση της εργασίας είναι απείρως προτιμότερη από μια θέση στα γρανάζια της μισθωτής σκλαβιάς. Η μισθωτή εργασία δεν είναι αυτονόητη...

Μέτρα για τους μικρομεσαίους, φοροαπαλλαγές για τους εφοπλιστές

Την ίδια στιγμή που η κυβέρνηση μιλάει για "μέτρα προστασίας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων", ανακοινώνεται ότι "απαλλάσσονται όλες οι ναυτιλιακές εταιρίες, από παντός φόρου, τέλους, εισφοράς ή κρατήσεις υπέρ Δημοσίου ή οποιοδήποτε τρίτου για το εισόδημα αυτών που αποκτάται από εργασίες ή παροχή υπηρεσιών". Επίσης απαλλάσσονται από τον ειδικό φόρο τραπεζικών εργασιών ΦΚΕ (φόρος κύκλου εργασιών) και από κάθε τέλος χαρτόσημου αντικειμενικών ή οποιασδήποτε κράτησης. Το κράτος, λοιπόν, δεν ξεχνάει να βοηθήσει το "αδύναμο ελληνικό κεφάλαιο" που δεν έχει κανέναν ηθικό ενδοιασμό να οδηγήσει στο κλείσιμο των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Η υπερσυγκέντρωση των χρημάτων στα χέρια των λίγων και εκλεκτών καθώς και στα ταμεία του κράτους δεν μπορεί παρά να οδηγήσει στα γεγονότα που συμβαίνουν πανελλαδικά, αλλά και σε ακόμα πιο εφιαλτικά γι' αυτούς...

Κανένα πλέον άσυλο στους πολιτικούς πρόσφυγες

ΑΚΟΜΗ και το πολιτικό άσυλο πρέπει από εδώ και στο εξής να το θεωρούμε ως ένα θεσμό που ανήκει σε μία περασμένη εποχή, που σίγουρα δε μπορούμε να τη χαρακτηρίσουμε ως "belle époque" αλλά που σ' αυτή διακρίνονται θεσμοί και μέτρα τέτοια, ώστε τα ευρωπαϊκά κράτη να καλύπτονται από το προσώπιο της "δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων". Ετσι, ενώ την ίδια στιγμή, που τα δυτικοευρωπαϊκά αφεντικά ζητούν "εγγυήσεις" από την τουρκική κυβέρνηση για τη μη παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στις στρατιωτικές επιχειρήσεις κατά του Κουρδικού λαού, αλλά και τούρκων πολιτών, το Συμβούλιο των Υπουργών Δημόσιας Τάξης και Εσωτερικών των χωρών μελών της ευρωπαϊκής Ένωσης προαναυτολιζείται προς την ουσιαστική κατάργηση της παροχής του πολιτικού ασύλου. Σύμφωνα με το νέο σχέδιο, θα παρέχεται άσυλο σε έναν πολιτικό πρόσφυγα μόνοχα στην περίπτωση που μπορεί αυτομάτως να αποδείξει ότι διώκεται στην πατρίδα του για πολιτικούς και μόνο λόγους. Σε αντίθεση περίπτωση, θα πελαύνεται αμέσως.

Η Γερμανία έχει υιοθετήσει ήδη εδώ και καιρό αυτήν την τακτική αντιμετώπισης των πολιτικών προσφύγων, τακτική που σίγουρα κάθε άλλο παρά δυσχεραίνει την τουρκική πολιτική για το κουρδικό θέμα. Ετσι, πέρα από τους χειρισμούς στα πλαίσια της εξωτερικής πολιτικής της Γερμανίας, υπάρχουν και οι κοινωνικοοικονομικοί παράγοντες που την οδηγούν στην επιλογή αυτής της τακτικής. Η Γερμανία, εκτός των άλλων, επιθυμεί να προστατεύσει το "οικονομικό θαύμα" της (που ως από το πλείστον, στηρίχτηκε και στηρίζεται στους εκεί μετανάστες) επιχειρώντας όμως, πλέον να ασκήσει πολύ πιο σκληρό έλεγχο στην εισροή νέων μεταναστών, αλλά και να διατηρήσει ένα ποσοστό ξένων εργατών, το οποίο θα δικαιολογεί το "άνθισμα ρατσιστικών και εθνικιστικών αντιλήψεων" (=διαλυμένων) ώστε να σταθούν τροχοπέδη

στην ταξική ενόχληση όλων των εργαζομένων στην εγχώρια οικονομική αγορά.

Η προστασία και ανάπτυξη της "ελεύθερης αγοράς" δεν αποτελεί, όμως, μέλημα μόνο της Γερμανίας, αλλά όλων των χωρών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα πλαίσια της Ενωμένης Ευρώπης. Τα νέα μέτρα σκλήρυνσης της στάσης της Ε.Ε. απέναντι στους πολιτικούς πρόσφυγες δεν έρχονται σε μία τυχαία χρονική στιγμή. Η έναρξη ισχύος της Συμφωνίας Σένγκεν από την περασμένη Κυριακή σε επτά χώρες (Γερμανία, Γαλλία, Ισπανία, Πορτογαλία, Βέλγιο, Ολλανδία και Λουξεμβούργο) σίγουρα δεν είναι άσχετη με το εξεταζόμενο θέμα. Η συμφωνία Σένγκεν στηρίχτηκε (σύμφωνα με τα αφεντικά) σε τέσσερις "ελευθερίες" σε αυτές της ελεύθερης μετακίνησης των αγαθών, των υπηρεσιών, των κεφαλαίων και των προσώπων. Επειδή, όμως, κάθε βρυσιαστικό σύστημα δεν μπορεί να χωσει σε κάθε βρωμιά του τη λέξη "ελευθερία", κάπου συναντάμε και τον "έλεγχο". Ετσι, λοιπόν, εφόσον στο εσωτερικό του "χώρου Σένγκεν" (σύνολο κρατών - μελών της Συμφωνίας) ο έλεγχος των προσώπων θα "χαλαρώσει" (κατάργηση, έλεγχος διαβατηρίων ή τελωνείων), στα σύνορα του χώρου αυτού, ο έλεγχος θα ενταθεί για την προστασία του τερατουργήματος της "Ενωμένης Ευρώπης". Ήδη η γερμανία τοποθετεί 3.500 ακόμα φυλάκες στα σύνορα της με την Τσεχία και την Πολωνία κυρίως για την αποφυγή περαιτέρω εισροής μεταναστών. Ετσι λοιπόν, επιχειρούν να εισέρχονται τόσοι μετανάστες, όσους χρειάζεται ακριβώς η οικονομία και η πολιτική τους, ενώ οι πολιτικοί πρόσφυγες θα αδυνατούν πλέον να παραμείνουν στη μεγάλη διακρατική ευρωπαϊκή φυλακή και θα αναγκάζονται να γυρνούν σε μια "πατρίδα" που θα τους θέλει είτε στη φυλακή είτε νεκρούς. Μόνο κρατούμενοι, συνεπώς, στη φυλακή της Ενωμένης Ευρώπης, θα είμαστε εμείς. Λευτεριά μας...

Προετοιμάζοντας το 4ο Ράιχ

Θηκε απ' τον Gary Rex Lauck ο οποίος τη διευθύνει ακόμα. Γεννήθηκε το 1953 στο Μιλγουόκι. Σύμφωνα με τα λεγόμενά του, σε ηλικία 11 χρόνων συνειδητοποίησε τη ράτσα του. Σε ηλικία 13 διάβασε το Mein Kampf (Ο Αγών μου) του Χίτλερ και σε ηλικία 18 άρχισε να αυτοαποκαλείται Γκέραρντ. Στην οικογένειά του δεν υπάρχει κανείς με γερμανική καταγωγή, αλλά αυτός μαθαίνει και μιλάει αρκετά καλά γερμανικά. Ακόμα και τα αγγλικά τα μιλάει με γερμανική προφορά. Μιλάμε δηλαδή για μεγάλο βλήμα. Σύντομα ο Lauck μπαίνει στους νεοναζιστικούς κύκλους και μετά από λίγο ιδρύει στο Λίνκον της Νεμπράσκα το NSDAP-AO.

Καταδικάζεται στη Γερμανία σε 6 μήνες για ναζιστική δράση. Απαγορεύεται η είσοδός του στη Γερμανία και εκδίδεται στις ΗΠΑ.

Δημιουργεί δίκτυο επαφών με διάφορους συμπαθούντες. Ερχεται σε επαφή με ευρωπαϊκές οργανώσεις -όπως τη "δική μας" Χρυσή Αυγή- με σκοπό την ανατροπή των αντιναζιστικών νόμων στην Ευρώπη.

Η Γερμανία είναι στην πραγματικότητα ο κεντρικός πυρήνας του, αφού εκεί βρίσκονται τα περισσότερα μέλη και ομάδες που συνδέονται μαζί του. Μιας και η οργάνωση είναι εκτός νόμου, λειτουργεί μέσω οργανώσεων που προσφέρουν κάλυψη και προετοιμάζουν το έδαφος για την επαναστάσή του. Ο βασικότερος σύνδεσμος υπήρξε ο Michael Kuhnen -σ' αυτόν οφείλεται ο νέος ναζιστικός χαιρετισμός- αρχηγός του GdNF, ο οποίος πέθανε από AIDS. Αν' τα 18 συνολικά χρόνια δράσης του, τα 7, 5 τα πέρασε στη φυλακή όπου ασχολήθηκε με τη συγγραφή. Στο κυριότερο βιβλίο του Ο Πολιτικός Στρατιώτης γράφει για το σχέδιό του να αναδημιουργήσει ταγμάτων εφόδου κατά τα ναζιστικά πρότυπα. Το δεύτερο μέρος του βιβλίου αποτελείται από μια λίστα δέκα εντολών που ο νέος στρατιώτης πρέπει να τηρεί: να πιστεύει, να υπακούει, να πολεμά, να είναι πιστός, αλληλέγγυος με τους σύντροφους του, να έχει εθνικοσοσιαλιστική ιδεολογία, να είναι διακριτικός, θαρραλέος, περήφανος και ανηλεής.

Ανασύσταση ενός απαγορευμένου κόμματος

Επίσημα στη Γερμανία δεν υπάρχει NSDAP-AO, μιας και έχει τεθεί εκτός νόμου. Έτσι η δράση του διοχετεύεται μέσα από έναν τεράστιο αριθμό νεοναζιστικών οργανώσεων. Όταν μια απ' αυτές τις οργανώσεις τίθεται εκτός νόμου, όπως η Deutsche Alternative για παράδειγμα, αμέσως μια άλλη παίρνει το υλικό και τα χρήματα. Η οργάνωση-κλειδί στη Γερμανία είναι το GdNF (Κοινότητα Απόψεων του Νέου Μετώπου). Το GdNF εκδίδει μια εφημερίδα εσωτερικής κατανάλωσης με τίτλο Die Neue Front, με στόχο το συντονισμό των νεοναζιστικών ομάδων. Οι κυριότερες δραστηριότητες του GdNF μεταξύ 1989-1991 ήταν η δημιουργία δομών κυρίως στην Ανατολική Γερμανία, η οργάνωση πορειών σε διάφορες πόλεις, προπαγάνδα, η παραστρατιωτική εκπαίδευση, χρησιμοποίηση των μνητεια με στόχο την κοινωνική αναγνώριση.

Το άδοξο τέλος;

Τη Δευτέρα 20 Μαρτίου του

1995, συνελήφθη στη Δανία ο Lauck, που καταζητείται απ' την Ιντερπόλ σε 15 χώρες. Η Γερμανική κυβέρνηση ζητάει την έκδοσή του στις Γερμανικές αρχές για να τον δικάσει με τις κατηγορίες της παράνομης προπαγάνδας, υποδαύλισης ταραχών, ενθάρρυνσης ρατσιστικής βίας και συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση. Παράλληλα μέσα στη Γερμανία έγιναν έφοδοι σε 80 σπίτια νεοναζιστών και κατασχέθηκαν έντυπο υλικό και όπλα. Όλα αυτά στα πλαίσια του ξεκαθαρίσματος των εξτρεμιστών της δεξιάς που χαλάνε τη μόστρα της Γερμανικής Δημοκρατίας. Εξάλλου το έργο και τα σχέδια των ακροδεξιών μπορούν να πραγματοποιηθούν με πιο επιδέξιο και νομιμοφανή τρόπο (Νομοσχέδια για τη μεταναστέυση, αντιτρομοκρατικοί νόμοι, ενίσχυση της αστυνόμευσης και της παρακολούθησης των πολιτών).

Ελλάδα και Χρυσή Αυγή

Όπως προαναφέραμε, ο Lauck είχε επαφές με τη Χρυσή Αυγή και τον Φύρερ Μιχαλολιάκο. Η Χρυσή

Αυγή βέβαια τελευταίως παρουσιάζεται ως εθνικιστική και πατριωτική οργάνωση γιατί όπως και να το κάνουμε υπάρχει και κάποιο πολιτικό κόστος να εμφανίζεσαι ως νεοναζί στην Ελλάδα. Σε διευκρίνιση όμως στο τεύχος της 101 αναφέρει: "... αντιθέτως μας προσβάλλει κάθε σκέψη ή υπαινιγμός ότι η Χρυσή Αυγή άλλαξε τη γραμμή της. Η Χρυσή Αυγή ήταν είναι και θα είναι πάντοτε ΙΔΙΑ". Ιδιαίτερης σημασίας είναι και ο λόγος που εκφώνησε κατά τη Διάσκεψη Κεντρικής και Βορείου Ελλάδας στη Θεσσαλονίκη, στις 18 Μαρτίου 1995, ο γλiefτης του Φύρερ Μιχαλολιάκου, εκπρόσωπος της Τ.Ο. Θεσσαλονίκης: «Στον οργανωτικό τομέα προτείνουμε να ξεκινήσει μια σοβαρή προσπάθεια συνεννοήσεως, συντονισμού και συνεργασίας με πρακτικό όμως αντίκρισμα με ιδεολογικώς και πολιτικώς συγγενή Ευρωπαϊκά κινήματα, λόγω του ότι όταν ο εχθρός είναι κοινός, επιβάλλει την από κοινού αντιμετώπιση».

A-ZEPO

Επιχείρηση «Werwolf»

Εδώ και κάποια χρόνια έχει κυκλοφορήσει στη Γερμανία και διανεμηθεί σε διάφορες παρεμφερείς οργανώσεις παγκοσμίως, μια δισκέτα απ' το NSDAP-AO. Η δισκέτα περιέχει ένα εισαγωγικό κείμενο του Bertram Scharpf σχετικά με την επαναφορά της γοτθικής γραφής και ορισμένα μαθήματα καλλιγραφίας και συνεχίζει με το κυρίως εγχειρίδιο που δίνει οδηγίες για την κατασκευή βομβών και όπλων. Τα γραφικά της δισκέτας είναι ναζιστικά σύμβολα-σημεία του 3ου Ράιχ, αγκυλωτοί σταυροί και άλλα κουραφέξαλα όπως συνθήματα ενάντια στους ξένους και τους Εβραίους γραμμένα με γοτθική γραφή. Το συγκεκριμένο εγχειρίδιο φέρει την υπογραφή της ομάδας Werwolf (Λυκάνθρωπος). Το όνομα αυτό προέρχεται από μια ομάδα αξιωματικών των SS που μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου πολέμου, συσπειρώνει νέους για να κάνουν σμποτάζ στους Συμμάχους.

Ο Αμερικάνος Φύρερ

Το NSDAP-AO που υπογράφει και την συγκεκριμένη δισκέτα, ιδρύ-

Προς τους νεόκοπους αντιφασίστες

Το κείμενο αυτό είναι καθαρά πληροφοριακό δεν θέλει να δημιουργήσει φασιστοφοβία και ναζιστοφοβία. Συνιστά όμως μια κάποια επαγρύπνηση. Οι ντόπιοι νεοναζί της Χρυσής Αυγής και των συνοδοιπόρων της, μπορεί να κατέχουν τους υψηλότερους δείκτες στο παγκόσμιο κοινωνικό βλακόμετρο. Όμως η συνεχής διαφύμισή τους απ' τα ΜΜΕ, η μάτσο-συμμοριτική εικόνα τους που προβάλλεται αφειδώς σε συνδυασμό με διάφορα κοινωνικά προβλήματα και τη γενικότερη αμορφωσιά, ρίχνει αρκετούς ανεγκέφαλους στις αγκάλες τους. Και φυσικά οι κάθε λογής χρυσαυγίτες αποτελούν μόνο την μικρή κορυφή του παγόβουνου. Υπάρχει και ο άλλος φασισμός, ο συγκαλυμμένος, αυτός που υφέρπει μέσα στο επίσημο κράτος και τους θεσμούς του καθώς και μέσα στη μικροαστική νεοελληνική κουλτούρα. Όπως πολύ εύστοχα γράφτηκε στο τεύχος 9 του Σαμποτάζ: «ο φασισμός είναι η παγωμένη ψυχή των δημοκρατιών του κεφαλαίου και η απόψυξή του δεν συμβαίνει σε κάποια περιέργα έργαστήρια, αλλά στις κρεβατοκάμαρες, στα σχολεία, στα γραφεία, στα εργοστά-

σια, στους δρόμους, στα διασκεδάδικα». Από εκεί πηγάει ο σοβαρότερος κίνδυνος για την ελευθερία και τα κοινωνικά δικαιώματα. Γι' αυτό και νομίζουμε ότι είναι ηλίθιος και χωρίς κανένα νόημα οι αποσπασματικές και στερούμενες οποιασδήποτε κοινωνικής κριτικής δραστηριότητες κάποιων προσφάτως αναγεννημένων αντιφασιστών που νομίζουν ότι κόβοντας ένα κεφάλι θα γλυτώσουν απ' τη Λερναία Ύδρα.

Φυσικά δεν θα ξεπέφταμε ποτέ στο επίπεδο κάποιων αφελών(;) της αντιφασιστικής αριστεράς να παρακαλάμε την απαγόρευση και το κλεισίσιμο της Χρυσής Αυγής. Το κοινωνικό κίνημα ξέρει και το πως και το που και το πότε για να απαλλαγεί από μερικά επικίνδυνα αποβράσματα, μερικές ξεραμένες σκατούλες στο δρόμο προς την κοινωνική απελευθέρωση. Εχει όμως, και πρέπει να έχει άλλες προτεραιότητες και σημαντικότερα εμπόδια να υπερπηδήσει.

Σημείωση: Τα κείμενα αυτά αποτελούν μέρος ενός μεγαλύτερου με περισσότερες πληροφορίες το οποίο διατίθεται από τα γραφεία του "Αλφα".

★ Σύμφωνα με το τουρκικό υπουργείο δικαιοσύνης, αυτή τη στιγμή στη χώρα υπάρχουν 610 φυλακές και ο αριθμός τους θα αυξηθεί στις 614 μόλις ολοκληρωθεί η κατασκευή των φυλακών στις πόλεις Ντιγιαρμπάκιρ, Μάρτιν, Σίρι, και Σίρνακ στη νοτιοανατολική Τουρκία. Δηλαδή 8 φυλακές για κάθε πόλη και μια φυλακή για κάθε 100.000 πολίτες. Σύμφωνα με το υπουργείο δικαιοσύνης στα τέλη του 1994 κρατούνταν στις φυλακές της χώρας πάνω από 50.000 άτομα. Ο αριθμός προφανώς είναι κατά πολύ μεγαλύτερος.

★ Αφού ο χασάπης Γιέλτσιν κατάφερε να λύσει το ζήτημα της Τσετσενίας (και να βάλει στο χέρι τα πετρελαϊκά της κοιτάσματα) ήρθε η ώρα να δεχτεί την επιβράβευση των μεγάλων αφεντικών. Έτσι ο γενικός διευθυντής του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου ανακοίνωσε στα μέσα Μάρτη ότι παραχωρείται στη Ρωσία δάνειο ύψους 6,4 δις δολαρίων. Με το αζημίωτο φυσικά. Προετοιμάζεται ήδη η πώληση μετοχών στο "διεθνές θεσμικό επενδυτικό κοινό" των μεγάλων ρωσικών πετροχημικών βιομηχανιών και των βιομηχανιών φυσικού αερίου. Βασικός στόχος είναι η ρωσική επιχείρηση Γκαζπρόμ, η μεγαλύτερη εταιρεία παραγωγής προϊόντων πετρελαίου στον πλανήτη, με ετήσιο κέρδος 6 με 7 δισεκατομμύρια δολάριο.

★ Πολύ χρήμα κυκλοφορεί! Το ΔΝΤ ανακοίνωσε στις 15 Μάρτη ότι θα παραχωρήσει δάνειο 2 δις δολαρίων στην Αργεντινή, η οικονομία της οποίας ακόμη να συνέλθει, μετά από το κραχ στο Μεξικό τον περασμένο Δεκέμβρη. Εντελώς συμπτωματικά, την ίδια μέρα ανακοινώθηκε ότι η ΦΙΑΤ θα ανοίξει το πρώτο της εργοστάσιο στην Αργεντινή, στα "πλάγια της νέας στρατηγικής χάραξης της διεύρυνσης των δραστηριοτήτων της". Βγάλτε τα σώβρακα από τις παραπάνω λέξεις και θα μείνει η παλιά γνωστή ιστορία: εκμετάλλευση, εξαπάτηση, λεηλασία...

★ Μέσα στον Μάρτη μεγάλη κινητικότητα εμφανίστηκε στους κύκλους των διεθνών πετροχημικών επιχειρήσεων που προσφέρουν στον λεγόμενο "χασάπη της Βαγδάτης" Σαντάμ Χουσεϊν, "τροποποίηση των κυρώσεων" που έχει επιβάλλει ο ΟΗΕ εναντίον του Ιράκ με αλλάλλα την επαναδραστηριοποίηση με διεθνή συμμετοχή, 30 μεγάλων πετρελαιοπηγών που μπορούν να αντλούν από τα 4 μεγάλα κοιτάσματα του νότιου Ιράκ ημερησίως, κατά μέσο όρο, 2 εκατομμύρια βαρέλια πετρελαίου. Όση είναι περίπου και η συνολική παραγωγή της Βόρειας Θάλασσας...

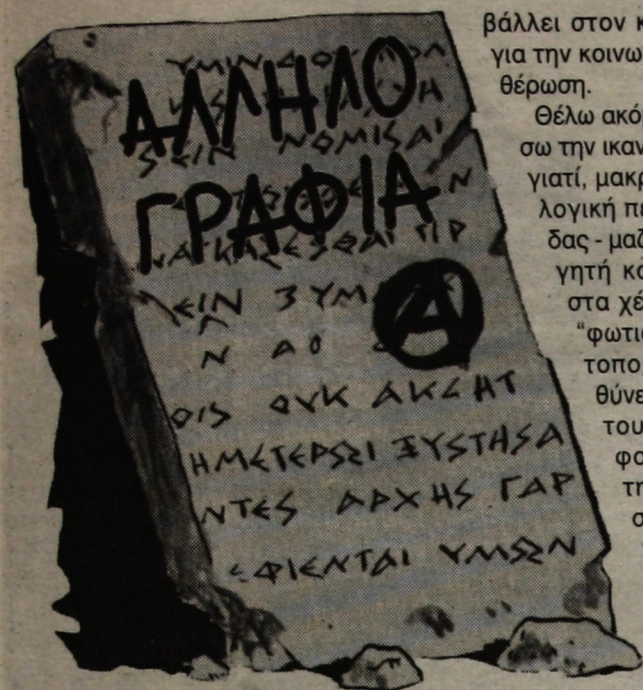
★ Στις 26 Μάρτη 1995, δημοσιεύτηκε έκθεση του Οργανισμού Τροφίμων και Γεωργίας του ΟΗΕ σχετικά με τα αποτελέσματα της εφαρμογής

της εμπορικής συνθήκης του "γύρου Ουρουγουάης". Σύμφωνα λοιπόν με την έκθεση, σαν αποτέλεσμα της GATT, θα υπάρξει αύξηση του γεωργικού εμπορίου στον "τρίτο κόσμο". Για παράδειγμα, οι εισαγωγές αγροτικών αγαθών από τις Αφρικανικές χώρες, θα αυξηθούν από 8,4 δις δολάρια το 1990 στα 14 δις μέχρι το 2000. Ο Οργανισμός παρατηρεί, ότι από την άνοδο αυτή θα αντιμετωπίσουν ακόμα πιο δύσκολα προβλήματα.

★ Την τελευταία βδομάδα του Μάρτη πολλές βρετανικές εταιρείες, οι περισσότερες από τις οποίες ήταν στην κορυφή των κερδοφόρων επιχειρήσεων του 1994, ανακοίνωσαν μαζικές απολύσεις του προσωπικού τους. Μεταξύ των τελευταίων είναι η μεγαλύτερη βρετανική εταιρεία γαλακτοκομικών NORTHERN FOODS, η τράπεζα MIDLAND BANK, η ηλεκτρική εταιρεία POWERGEN και η μεγαλύτερη αλυσίδα κρεοπωλείων DEWHURST. Η "αντιφατικότητα" των περιπτώσεων όπου εταιρείες με μεγάλα κέρδη αποφασίζουν μαζικές απολύσεις έχει προκαλέσει, λέει, αναστάτωση στους βρετανούς. Την ίδια περίοδο η γαλλική τράπεζα CREDIT LYONNAIS ανακοίνωσε ότι δρομολογεί την απόλυση 15.000 εργαζομένων.

★ Euskadi. Στις αποκαλούμενες από τη KAS (συντονιστικό εθνικιστικών και σοσιαλιστικών οργανώσε-

ων) "μέρες μάχης" στην χώρα των Βάσκων, έχουν τραυματιστεί μέχρι τώρα 13 αστυνομικοί, 5 πολίτες, έχουν κατασφραγεί περισσότερες από 50 τράπεζες, μαγαζιά, εκλογικά κέντρα και αστυνομικά τμήματα. Στην πόλη Renteria καλέστηκε, δήθεν για βοήθεια, ένα περιπολικό σε μια πλατεία όπου τους περίμεναν νεαροί με μολότωφ. Τελευταία στιγμή οι 5 επιβάτες βγήκαν από το φλεγόμενο περιπολικό. Ενας είναι στην εντατική και οι άλλοι έχουν βαριά εγκαύματα. Στην KAS ανήκει η ETA και πολλές άλλες ομάδες - όπως το αποσχιστικό κόμμα Herri Batasuna - που στηρίζουν την ETA. Η KAS είχε ανακοινώσει πριν 11 χρόνια, όταν είχαν βρεθεί δολοφονημένα δύο μέλη της ETA από αστυνομικούς, ότι η "τρομοκρατική βία" είναι καθήκον των βάσκων. Ο στόχος της KAS είναι, κατά την αντίληψη του βασκού υπουργού εσωτερικών Atutxa, να δημιουργήσει μια κατάσταση εμφυλίου στην χώρα και να κάψει όλα περισσότερα μπορεί από τα μέλη της τοπικής βασκικής αστυνομίας. Η τοπική αστυνομία, που τώρα είναι αρμόδια για σχεδόν όλη την χώρα των βάσκων, ήταν το σημαντικότερο αίτημα των βάσκων εθνικιστών. Στην χώρα των βάσκων κυριαρχεί ένα συντονιστικό του χριστιανοδημοκρατικού - εθνικιστικού κόμματος (PNN), του ισπανικού εργατικού-σοσιαλιστικού κόμματος (PSOE), και του αποσπασμένου από τον PNN Eusko Alkartasuna.

Λάβαμε και δημοσιεύουμε από μια συντρόφισσα την παρακάτω επιστολή. Την ευχαριστούμε πολύ για τις επισημάνσεις. Θέλουμε και περιμένουμε και άλλα γράμματα από σύντροφους και συντρόφισσες.

Σύντροφοι,
Θέλω πρώτα να συγχαρώ και να ευχαριστήσω τους σύντροφους που πήραν την πρωτοβουλία να ξεκινήσουν την έκδοση μιας εβδομαδιαίας εφημερίδας που έρχεται να καλύψει ένα κενό και να συμ-

βάλλει στον κοινό αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση.

Θέλω ακόμα να εκφράσω την ικανοποίησή μου γιατί, μακριά από κάθε λογική περί εφημερίδας - μαζικού καθοδηγητή και οργανωτή στα χέρια κάποιων "φωτισμένης πρωτοπορίας" απευθύνεται σε όλους τους σύντροφους και ζητά τη δικιά τους συμμετοχή για να γράφεται "από αυτούς που δημιουργούν τα γεγονότα".

Θεωρώ ιδιαίτερα σημαντικό το γεγονός ότι ήδη από το δεύτερο τεύχος γίνεται μια ξεχωριστή επισημάνση σε μια μορφή αγώνων που οι αναρχικοί στον καιρό μας σε αντίθεση με παλιότερες εποχές υποβάθμισαν για να μην πω νομοπάρισαν.

Είναι αυτό που λέμε "ενδιάμεσος μαζικός αγώνας για μερικές διεκδικήσεις" στο χώρο των εργαζόμενων. Οχι χωρίς βάση, η τέτοις μορφής αγώνες, καθώς μάλιστα ελέγχθηκαν τις περισσότερες φορές από κόμματα και συνδικα-

λιστές - επιτρόπους της εργοδοσίας, θεωρήθηκε ότι φετιχοποιούν και διαχωρίζουν συγκεκριμένα κοινωνικά σύνολα, οδηγούν στις ευνουχιστικές για το κίνημα διεργασίες, ομάδων και "πρωτοποριών" και σε κάθε περίπτωση περιορίζουν τον ορίζοντα της κοινωνικής ανατροπής στα όρια μιας εσωτερικής διευθέτησης στα πλαίσια του συστήματος.

Και μετά από αυτές τις εισαγωγικές παρατηρήσεις περνώντας στο διά ταύτα, επιτρέψτε μου με αφορμή σχετικό με τα παραπάνω άρθρο του δεύτερου φύλου της εφημερίδας να επισημάνω ορισμένα σημεία που πιστεύω ότι καλό είναι να διευκρινιστούν από την πρώτη στιγμή ώστε να αποφευχθούν οι οποιεσδήποτε παρεξηγήσεις και παρερμηνείες στην πορεία :

1) Πράγματι σύντροφοι συμφωνούμε όλοι ότι : "Στη διαμόρφωση της συνείδησης μιας ξεχωριστής προσωπικότητας, σημαντικό ρόλο παίζει ο τρόπος ένταξης και η θέση που κατέχει αυτή η ξεχωριστή προσωπικότητα στη λεγόμενη παραγωγική διαδικασία". Δεχόμαστε επομένως ότι η οικονομία αποτελεί στο πλέγμα της κυριαρχίας, συγκαθοριστικό παράγοντα κεφαλαιώδους σημασίας. Παράλληλα είναι ανάγκη να κάνουμε καθαρό ότι αρνούμαστε τον οικονομοκεντρικό προσδιορισμό των αν-

θρωπίνων κοινωνιών και τον υποβιβασμό της ανθρώπινης υποκειμενικότητας και συγκρότησης, σε προϊόν ανάγκης και "αντικειμενικών" οικονομικών όρων και δυνάμεων. Οι μισθωτοί εργαζόμενοι δεν αποτελούν το μόνο εκμεταλλευόμενο κομμάτι της κοινωνίας και η ανθρώπινη φύση είναι πολύ πλατύτερη από την εργασιακή.

Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της εργατικής τάξης (και λέγοντας εργατική τάξη εννοούμε το κομμάτι εκείνο των καταπιεσμένων που κύρια πηγή καταπίεσης και αλλοτρίωσης αποτελεί η θέση σε ένα σύστημα κοινωνικής παραγωγής που το εκμεταλλεύεται και το συνθλίβει), μπορεί να συντελούν στην ταχύτερη συνειδητοποίηση κάποιων πλευρών της καταπιεστικής κοινωνίας και να αυξάνουν το μαχητικό της, σε καμιά όμως περίπτωση δεν την καθιστούν πρωτοπορία και ηγέτιδα δύναμη στο χώρο των επαναστατών.

2) Η χρησιμοποίηση του όρου "εποικοδόμημα" ιδιαίτερα όταν σ' αυτό εντάσσονται, στοιχεία του συστήματος κυριαρχίας, όπως η καταστολή, η εκπαίδευση, τα ΜΜΕ κλπ., η αναγωγή της σύγκρουσης με το σύστημα της μισθωτής εργασίας σε "αναγκαίο όρο για την κοινωνική απελευθέρωση, δυνατόν να οδηγήσει σε συνειρμούς οικονομικής βάσης -

εποικοδομήματος και πρωταρχικότητας της οικονομικής βάσης έναντι του κοινωνικού εποικοδομήματος, όταν η αμφίδρομη σχέση και η αναγωγικότητα και η εναλλαξιμότητα του κοινωνικού - οικονομικού είναι τέτοια που όχι μόνο καθιστούν χωρίς ουσιαστικό περιεχόμενο την οποιαδήποτε αναφορά σε βάση και εποικοδόμημα αλλά και περικλείει κινδύνους εγκλωβισμού σε μια οικονομίστικη εργατοκεντρική και τελικά εσχολογική λογική που περιορίζει την έννοια του "επαναστατικού υποκειμένου" και αποκόπτει την υπόθεση της επανάστασης από τον ανθρώπινο υποκειμενισμό, ελευθερία και ηθική.

Σύντροφοι,

Είναι καθαρό ότι με τις παραπάνω επισημάνσεις δεν έρχομαι σε καμιά περίπτωση να αμφισβητήσω το πνεύμα του άρθρου στο οποίο αναφέρομαι. Επιτρέψτε μου όμως να επιμένω σε κάποιες διευκρινίσεις που θεωρώ απαραίτητες.

Συμμερίζομαι απολύτως την άποψη ότι η ανάπτυξη ενός αυτόνομου εργατικού κινήματος είναι μια υπόθεση ώριμη και με μέλλον. Μέχρι την πρωτομαγιά έχουμε χρόνο για να συναντηθούμε, να γνωριστούμε, να συζητήσουμε και να διαγράψουμε τους κεντρικούς άξονες της παραπέρα πορείας μας.

Κατ' εξαίρεση σήμερα ένα μεγάλο μέρος της σελίδας της ιστορίας παραχωρείται στην αλληλογραφία που έφτασε

στην εφημερίδα. Από το επόμενο φύλλο η 7η σελίδα θα ξαναγυρίσει στην αρχική της μορφή.

ΛΑΥΡΙΟ 1896

Τότε που η φτώχεια γεννούσε εξέγερση

Η ΑΠΕΡΓΙΑ του Λαυρίου τον Απρίλη του 1896 αποτελεί μια από τις σημαντικότερες στιγμές του ελληνικού εργατικού κινήματος του τέλους του προηγούμενου αιώνα.

Η κατάσταση στο Λαύριο ήταν απελπιστική. Η εταιρεία του Σερπιέρη απομυζούσε τους εργάτες και τους συμπεριφερόταν σαν σκλάβους.

Στον τύπο της εποχής διαβάζουμε.

"Αι Εταιρείαι φέρονται προς τούτους, μετά πολλής ασπλαχνίας, περί της ζωής των ουδεμία πρ'αγμάτι λαμβάνουσιν πρόνοιαν, και τους νοσοούντες εγκαταλείπουν άνευ έγκαιρου ιατρικής περιθάλψεως. Εκμεταλλεύονται αυτούς δίκην υποζυγίων και μικρά παρέχουσιν αυτοίς μισθώματα, ανεπαρκή όλως προς συντήρισιν.". Μπροστά σε αυτή την κατάσταση που γλαφυρά περιγράφει το άρθρο των "Νέων Καιρών", οι εργάτες συγκροτούν απεργιακή επιτροπή που την αποτελούσαν οι Τσουχλάρης, Μαντάς Βαγιονής, Κουκλάκης κ.α, και κατευθύνονται προς το γραφείο του μηχανικού Ράμπου όπου τους σταματούν ένοπλοι φρουροί απαγορεύοντας σε όλους να προχωρήσουν.

Οι εργάτες ζητούσαν καλύτερα μεροκάματα, καθιέρωση της Κυριακής σαν μέρα αργίας,

μέτρα κοινωνικής πρόνοιας για τις οικογένειες των εργατών, μέτρα προστασίας για να σταματήσουν τα πολλά "ατυχήματα" στα μεταλλεία.

Η επιτροπή αδιαφόρησε στην απειλή των όπλων και προχώρησε. Οι φύλακες άνοιξαν πυρ και σκότωσαν μια περαστική γριά. Οι εργάτες συγκεντρώθηκαν μπροστά στα γραφεία και μία σφαίρα σκοτώνει τον απεργό Καραφλιά.

Το σύνθημα είχε δοθεί, η μάχη άρχισε. Σε λίγα λεπτά εξουδετερώνονται και σκοτώνονται όλοι οι φύλακες. Τα γραφεία καταστρέφονται. Οι απεργγοί οπλίζονται με δυναμίτες από την αποθήκη της εταιρείας.

Στο φύλλο 10 της "Εφημερίδας" διαβάζουμε:

"Οι χωροφύλακες πυροβολούσαν εις τον αέρα, οι εργάτες αντιπυροβολούσι, ακούγονται ύβρις, φωναί, κραυγαί, πίπτουσι βροχηδόν λίθοι συνεχίζονται οι πυροβολισμοί, και η Καμαρίζα φαίνεται ως εις εμπόλεμη κατάσταση ..." και αλλού "Ο Σερπιέρης μετά των αστυνομικών Βεντικού και Καρατζά εκλείσθησαν εις τα γραφεία. Οι εργάτες εκμαθέντες έθραυσαν πρώτα ξύλινην τινά θύραν, είτα δε σιδήραν, και ούτως εγένετο κύριος των αποθηκών της δυναμίτιδος και του πετρελαίου. Εφωδιάσθησαν δε με φυσίγγια, άτινα έριξαν ε-

ντός του γραφείου, ουτίνας τα παράθυρα ήλειψαν με πετρελαιο και το πυρ μεταδόθεν και εις τα υπόλοιπα γραφεία αποτέφρωσεν αυτά εξ ολοκλήρου μετά των αποθηκών του υλικού... Ο Σερπιέρης και οι μηχανικοί Ράμπου και Σπανζεράλ, καθ' ων υπήρχε μήνης, ετράπησαν εις φυγή, μεταμφιεσθέντες εις Δωριείς εργάτας."

Η απεργιακή κινητοποίηση κράτησε 20 μέρες (2 - 21 Απρίλη) και κατά τη διάρκεια της εξελίχθηκε σε ανοιχτή εξέγερση. Κτίρια καταστράφηκαν, έγιναν ανατινάξεις, συμπλοκές, ξυλοδαρμοί εκπροσώπων της εργοδοσίας.

Στην Απεργία ενεργό ρόλο έλαβαν αναρχικοί και σοσιαλιστές της εποχής με πρωτοστατούντες τα μέλη του αναρχοσυνδικαλιστικού ομίλου "Κόσμος" και του "Συνδέσμου Αναρχικών Εργαζομένων Αθήνας" στους οποίους και επιρρίφθηκε και μεγάλο μέρος των ευθυνών για την εξαιρετική βιαιότητα που έδειξαν οι απεργγοί ενάντια στην εργοδοσία και τις δυνάμεις της χωροφυλακής και του στρατού που κινητοποιήθηκαν για να καταστείλουν την απεργία.

Η χωροφυλακή και ο στρατός υπό τις διαταγές του Μιλτιάδη Εβερτ (συγγενής του συνονόματου πρόσφατου "πολιτικού") που ήταν γνωστός για το μένος

του ενάντια σε κάθε τι σοσιαλιστικό και αναρχικό, έλουσαν στο αίμα την απεργία. Μαζικές συλλήψεις και ξυλοδαρμοί των απεργών ακολούθησαν το τέλος της εξέγερσης.

Οι πρωτοστατούντες της εξέγερσης αθώνονται λίγο καιρό αργότερα, από τα δικαστήρια

και οι εργάτες ξαναγύρισαν στις δουλειές τους αφού εξασφάλισαν έστω και μικρές αυξήσεις.

Σημειώσεις:

Κορδάτος "το εργατικό Κίνημα" Δημητρίου "το Ελληνικό Σοσιαλιστικό Κίνημα"

2 ΑΠΡΙΛΗ 1896 Ξεκινά απεργία στα μεταλλεία Λαυρίου, που τερματίζεται με αιματηρή καταστολή με τις ευλογίες της κυβέρνησης

4 ΑΠΡΙΛΗ 1912 Τουφεκισμός του Λενά. Διακόσιοι εβδομήντα εργάτες πέφτουν νεκροί όταν η αστυνομία του Τσάρου ανοίγει πυρ

6 ΑΠΡΙΛΗ 1981 Αρχίζει η εξέγερση των μαύρων στο Μπρίξτον μετά από πογκρόμ της αστυνομίας

7 ΑΠΡΙΛΗ 1772 Γεννιέται ο μεγάλος οραματιστής και υμνητής της ελευθερίας Τσαρλς Φουριέ.

7 ΑΠΡΙΛΗ 1919 Ανακήρυξη της Συμβουλευτικής Δημοκρατίας του Μονάχου.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΑΜΠΟΥΛ

Αλεβίτες: Χρονικό μιας εξέγερσης

12 ΜΑΡΤΗ 1995. Εφτά νεκροί και 21 τραυματίες μετά από επίθεση αγνώστων σε πέντε καφενεία και ένα ζαχαροπλαστείο που συχνάζουν Αλεβίτες. Μετά τα γεγονότα ξεκινούν συμπλοκές ανάμεσα στους κατοίκους του Γκάζι (συνοικία στην Ιστανμπούλ) και την αστυνομία. Η αστυνομία κάνει εκτεταμένη χρήση όπλων. Δεκαέξι νεκροί και πάνω από 250 τραυματίες. Διατάσσεται απαγόρευση κυκλοφορίας.

13 ΜΑΡΤΗ 1995. Στο Γκάζι οι κάτοικοι κρατάνε τα οδοφράγματα. Συνεχίζεται η απαγόρευση κυκλοφορίας. Γίνονται αντικαθεστωτικές πορείες στη Σμύρνη και στην Ιστανμπούλ, που δέχτηκαν επίθεση κρατικά κτίρια, πετροβολήθηκε ένα τζαμί και καταστράφηκαν αυτοκίνητα.

14 ΜΑΡΤΗ 1995. Εντείνεται η τρομοκρατία. Κυβερνητικά στελέχη χαρακτηρίζουν τα γεγονότα προβοκάτσια και καλούν τον κόσμο να μην παρাসύρεται.

15 ΜΑΡΤΗ 1995. Επεισόδια στη συνοικία Ουράνι της Ιστανμπούλ. Τεσσερις νεκροί, πολλοί τραυματίες και απαγόρευση κυκλοφορίας.

16 ΜΑΡΤΗ 1995. Πορείες διαμαρτυρίας σε πολλές πόλεις της Τουρκίας. Η κυβέρνηση ανακοινώνει ότι οι αστυνομικοί πυροβόλησαν χωρίς εντολή. Καλούνται σε ανάκριση ο αρχηγός της αστυνομίας, ο νομάρχης της Ιστανμπούλ και άλλοι αξιωματικοί. Απολύεται ο αστυνομικός διοικητής της συνοικίας Γκάζι. Χωρίς επεισόδια και με συμμετοχή χιλιάδων γίνεται η κηδεία δύο από τους νεκρούς των προηγούμενων ημερών. Η αστυνομία δεν παραδίδει όλα τα πτώματα μαζί, αλλά λίγα λίγα και μετά από πολλές πιέσεις. Πολλοί θεωρούνται ακόμα αγνοούμενοι.

17 ΜΑΡΤΗ 1995. Η εφημερίδα Σαμπάχ δημοσιεύει φωτογραφίες "αντικαθεστωτικών τρομοκρατών" τονίζοντας ότι αποτελούν στόχους της εφημερίδας για εκτέλεση χωρίς δίκη. Συνεχίζονται οι πορείες διαμαρτυρίας. Αποκαλύπτεται ότι ο αστυνομικός διευθυντής του Γκάζι ήταν υπεύθυνος για βασανιστήρια στην δεκαετία του '70.

19 ΜΑΡΤΗ 1995. Η κυβέρνηση προσεταιρίζεται ορισμένους θρησκευτικούς ηγέτες των Αλεβιτών οι οποίοι απευθύνουν μηνύματα ειρήνευσης προσδίδοντας στα γεγονότα ένα θρησκευτικό περιεχόμενο, παραμερίζοντας τα πολιτικά και ταξικά χαρακτηριστικά. Αγανάκτηση στους κύκλους των Αλεβιτών.

Δεν ξέρουμε αν η επίθεση στο αστυνομικό τμήμα της συνοικίας Γκάζι ήταν η αυτονόητη συνέπεια της επίθεσης στα καφενεία και στο ζαχαροπλαστείο που έγινε το πρωί της 12ης Μάρτη. Πάντως, σύμφωνα με όλες τις πληροφορίες, μόλις μαθεύ-

τηκε ότι οι κάτοικοι του Γκάζι άρχισαν να συγκεντρώνονται με διάθεση να απαντήσουν στις δολοφονίες, οι αστυνομικοί έφτιαξαν οδοφράγματα μπροστά από το τμήμα. Περίμεναν ότι θα αποτελούσαν στόχο των διαδηλωτών γιατί, εκτός των άλλων, λίγες μέρες πριν μέσα σ' αυτό το τμήμα είχε δολοφονηθεί ένας Αλεβίτης μικροπωλητής. Εξάλλου η στάση του κράτους κατά τη διάρκεια του εμπρησμού της Σεβάστειας και η κάλυψη στη συνέχεια των κατηγορούμενων για τη δολοφονία των 37 Αλεβιτών διανοούμενων καθιστούσε το αστυνομικό τμήμα ένα αναμενόμενο στόχο.

Είναι αμφίβολο, κατά τη γνώμη μας, ότι η "προβοκάτσια" της 12 Μάρτη είχε στόχο να προκαλέσει σύγκρουση Αλεβιτών - Σουνιτών. Είναι αμφίβολο ακόμα και αν ήταν προβοκάτσια. Αυτό που είναι σίγουρο είναι ότι η αντίδραση των Αλεβιτών θα στρεφόταν ενάντια στον κρατικό μηχανισμό και την αστυνομία. Αν και επιχειρήθηκε να παρουσιαστεί σαν μια σύγκρουση Αλεβιτών - Σουνιτών, η τουρκική κοινωνία δεν τη βίωσε μ' αυτό τον τρόπο. Είναι χαρακτηριστικό ότι κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων, δεν πραγματοποιήθηκε καμία σημαντική επίθεση ενάντια στο (ισλαμικό) Κόμμα της Ευημερίας. Η εξέγερση πάντως δεν ήταν αντικρατική. Ήταν ενάντια στην συγκεκριμένη κρατική οργάνωση που παραβιάζει ολοφάνερα τα δικαιώματα μιας μεγάλης κοινωνικής ομάδας. Από την ίδρυση του σύγχρονου τουρκικού κράτους οι Αλεβίτες δεν είχαν πρόσβαση στον κρατικό μηχανισμό παρά το δυναμισμό τους και το πληθυσμιακό τους μέγεθος (σήμερα πάνω από 20.000.000). Έχουν υποστεί σφαγές, καταπίεση και περιθωριοποίηση. Μετά τα γεγονότα της Σεβάστειας άρχισε να ενισχύεται η ταυτότητά του σαν κοινωνική ομάδα.

Οι περισσότεροι υποστήριξαν ότι τα γεγονότα στο Γκάζι ξεκίνησαν από μια προβοκάτσια. Η κυβέρνηση αναφέρθηκε σε δράση ξένων κέντρων. Αυτή η εκδοχή δεν έγινε πιστευτή, ούτε καν από τα ΜΜΕ, που μάλιστα έχουν αρχίσει να ειρωνεύονται την κυβέρνηση γι' αυτόν τον ισχυρισμό. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι το κράτος επιδίωξε τη σύγκρουση Αλεβιτών - Σουνιτών για να ενισχύσει το ρυθμιστικό του ρόλο, αλλά η εξέλιξη των γεγονότων τραυμάτισε μάλλον παρά ενίσχυσε το κύρος του και το ρόλο του ως ρυθμιστή. Εξ' άλλου αυτός ο σκοπός φαίνεται μάλλον αδύναμος για κίνητρο. Η υπόθεση ότι τα γεγονότα προκλήθηκαν για να προετοιμαστεί το έδαφος για ένα πραξικόπημα δεν πρέπει να ευσταθεί γιατί κατά τη γνώμη μας δεν υπάρχουν οι συνθήκες για ένα πραξικόπημα. Κύκλοι της αριστερής αντιπολίτευσης υποστήριξαν

την εκδοχή μιας κρατικής προβοκάτσιας.

Θα προσπαθήσουμε να φωτίσουμε την κατάσταση παραθέτοντας κάποιες σκέψεις και γεγονότα που κυριάρχησαν κατά τη διάρκεια των τελευταίων ημερών:

1 Σαν αποτέλεσμα των πυροβολισμών της αστυνομίας ενάντια σε άμαχους, ο Τύπος αναγκάστηκε να τονίσει το γεγονός ότι η αστυνομία στελεχώνεται συνεχώς από φασίστες και οπαδούς εθνικιστικών κομμάτων.

2 Σημαντικά στελέχη του κρατικού μηχανισμού έχουν θεωρηθεί υπεύθυνα και έχουν οδηγηθεί στον ανακριτή. Ο υπουργός Εσωτερικών δέχτηκε κατηγορίες ακόμα και από μέλη του κυβερνώντος κόμματος.

3 Η τελωνειακή ένωση Τουρκίας - Ευρωπαϊκής Ένωσης και ο πιθανός κυβερνητικός συνασπισμός ανάμεσα στο κόμμα του Ορθού Δρόμου (Τσιλέρ) και το Ρεπουμπλικανικό (Ετσεβίτ), θα οδηγήσουν σε μια διαδικασία εκδημοκρατισμού.

4 Η υποστήριξη της κυβέρνησης από τον Ετσεβίτ μειώνει τη σημασία του Εθνικιστικού Κόμματος του Τουρκές.

5 Ανακόπεται η τάση, που υπήρχε τον τελευταίο καιρό, της μεταστροφής των Αλεβιτών από τα αριστερά προς τα δεξιά κόμματα. Το κράτος χρειάζεται τη στήριξη κάποιων αριστερών οργανώσεων και οι Αλεβίτες παραδοσιακά ανήκαν στην μετριοπαθή αριστερά.

6 Το ελληνικό κράτος δε βλέπει θετικά την τελωνειακή ένωση Τουρκίας - Ευρωπαϊκής Ένωσης και προκαλεί επεισόδια στο εσωτερικό της Τουρκίας.

Η τελευταία αυτή άποψη για τα γεγονότα χρησιμοποιήθηκε κατά κόρων. Πολλοί υποστήριξαν ότι τα επεισόδια συνδέονται με την τελωνειακή ένωση και το διαφαινόμενο εκ-

Το διπλανό κείμενο είναι από την κασέτα "ARKADAS, τα τραγούδια των Αλεβιτών" που είναι "μία παραγωγή για τις Κινούμενες Πόλεις" και παρουσιάστηκε από το "Ράδιο-Κίβωτός -92,5FM" στη Θεσσαλονίκη. Σε συνεργασία με το "ΑΛΦΑ", η ίδια ομάδα συντρόφων θα παρουσιάσει ένθετο τετρασέλιδο στο επόμενο τεύχος της εφημερίδας, με κείμενα και συνεντεύξεις τούρκων και κούρδων αναρχικών για την εξέγερση των Αλεβιτών και τη γενικότερη κατάσταση στην Τουρκία. Η κασέτα διατίθεται για όποιον/α ενδιαφέρεται από το "ΑΛΦΑ".

δημοκρατισμό. Γεγονός είναι ότι οι τάσεις για "εκδημοκρατισμό" του κράτους και ο στρατός που "επενέβη για να προστατεύσει τους διαδηλωτές από τη φασιστική αστυνομία", αρχίζουν να δέχονται την υποστήριξη ενός τμήματος των Αλεβιτών.

Η προσπάθεια της αριστεράς να τεθεί επικεφαλής της εξέγερσης αποδείχτηκε υπολογιστική αλλά και αποτυχημένη. Προσπάθησαν να παρουσιάσουν τα γεγονότα σαν μια ριζοσπαστική εξέγερση ενάντια στον κρατικό μηχανισμό, προσπάθησαν να τα οδηγήσουν σε μια τέτοια κατεύθυνση, αλλά χωρίς επιτυχία. Τελικά οι Αλεβίτες δεν αποδέχτηκαν το "επαναστατικό υποκείμενο" που

έλπιζε η αριστερά.

Η κρατική θεωρία των "ξένων κέντρων" (που θεωρήθηκε αστεία ακόμη και από τα ΜΜΕ) στήριζε το σκεπτικό ότι η τουρκική κοινωνία επιδιώκει τη συμμετοχή στα ευρωπαϊκά πράγματα αλλά συναντά εμπόδια από έξω. Τελικά η συζήτηση απομακρύνθηκε από τους εξωτερικούς παράγοντες και κυριάρχησε η αναγκαιότητα μιας διαδικασίας εκδημοκρατισμού και εσωτερικών αλλαγών. Η σύγκρουση για την κυριαρχία σ' αυτές τις διαδικασίες ίσως να είναι μέρος της εξήγησης των πρόσφατων γεγονότων.

ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Αλεβήδες: η επαναστατική παράδοση της Ανατολής

Ο ΑΛΕΒΙΣΜΟΣ αποτελεί ένα λαϊκό, φιλοσοφικό ρεύμα, που έχει τις ρίζες του στην προϊσλαμική περίοδο των τούρκικων λαών, με έντονα τα σαμανιστικά χαρακτηριστικά της εποχής εκείνης. Έχει έντονες επιδράσεις από τον αρχαιοελληνικό πολιτισμό, τον ορθόδοξο μοναχισμό, τον Βουδισμό και τον Ισλαμισμό.

Στον Αλεβισμό η αντίληψη του Αλλάχ είναι ο ίδιος ο άνθρωπος. Ο Αλεβισμός είναι περισσότερο ένας τρόπος ζωής, παρά ένα σύστημα πίστεως. Είναι ένας τρόπος κατανόησης και ερμηνείας της φύσης, του κόσμου, της κοινωνίας και του ανθρώπου. Δεν βασίζεται σε κάποιο άλλο κόσμο, αλλά στον παρόντα. Δεν πιστεύει σε μύθους αλλά στον άνθρωπο, τον οποίο θέτει στο κέντρο της σκέψης και της δράσης του. Οι αρχές του αναφέρονται στην ισότητα και την συντροφικότητα και είναι εναντίον της αδικίας και της τυραννίας.

Την περίοδο της Οθωμανικής αυτοκρατορίας, οι Αλεβήδες οργάνωσαν πολλές λαϊκές εξεγέρσεις εναντίον των αγάδων τσιφλικάδων και του σουλτάνου, με τίμημα χιλιάδες νεκρούς (εξέγερση των μπαμπόδων, κίνημα Μπεντρεντίν, κλπ). Διακατέχονταν από φιλικά αισθήματα προς τους ορθόδοξους και πολλές φορές τους καλούσαν να συμμετέχουν στις εξεγέρσεις τους, στις οποίες κυριαρχούσαν τα αιτήματα της κοινοκτημοσύνης της γης, της ανεξίθρησκείας, της καταδίκης του εθνοφυλετισμού και του ριζικού μετασχηματισμού της σουλτανικής εξουσίας.

Δεν έχουν τζαμιά αλλά χώρους (τζεμεβί), όπου συναντιούνται και διοργανώνουν συζητήσεις ή τελετουργίες όπως το τζεμ αγενί (τελετή του κρασιού) όπου κάνουν χρήση αλκοόλ και χορεύουν. Δεν έχουν ιερείς ή οποιαδήποτε θρησκευτική ιεραρχία και οργανώνονται σε συλλόγους και συνεταιρισμούς. Ακόμη και σήμερα εκφράζουν το αριστερό και αντικαθεστωτικό κίνημα της Τουρκίας και συγκεντρώνουν το μίσος του στρατού, της ακροδεξιάς και των ισλαμιστών.

